

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Sărbătoarea săracilor

Crăciunul este cu adevărat sărbătoarea săracilor.

La Crăciun sărbătorim nașterea aceluia care „pentru voi a săracit, bogat fiind” (II. Cor. 8, 9) „vulpile au vizuini și paserile cerului cuiburi, iară Fiul omului nu are unde să-și piece capul” (Luca 9, 58).

Zadarnic se răfoiesc bogații și îngânfații, modernii, cari nu dau nimănui nici un ajutor, ci se bucură dacă pot ciupi cât mai mult de pe alții. Nu pentru ei a venit Isus, nu pe ei îi place. Dimpotrivă despre ei a zis: „mai ușor trece funia corabiei prin urechea acului, decât bogatul să intre într-o împărăția lui Dumnezeu” (Mateiu 19, 24).

Isus a venit pentru cei săraci și obidiți, pentru cei flămânzi și însetoși, pentru cei năcăjiți și nenoroși, pentru cei dați deoparte și desmoșteniți, pentru cei fără lucru și fără mângăiere, pentru cei desnădăjduși și nedreptășiți. Acestora le-a zis: „Veniți la mine toți cei osteniți și în-sărcinați, și eu vă voi odihni pe voi.” (Matei 11, 28) și „Fericțiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor” (Matei 5, 10). Acestora le și binevestește mai întâi: „Orbii văd și schiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții se scoală și săracilor bine se vestește” (Matei 11, 5). Și din capul locului el între săraci s'a simțit totdeauna mai bine, în peștera sărăcăcioasă, între păstori, nu între farisei și cărturari „câci nu este privire de fețe la Dumnezeu” (Romani 2, 11).

Îi place însă Isus și pe bogați, și încă foarte mult, dar numai dacă sunt milostivi. Pe unii ca aceștia îi chiar fericește, „fericiți cei milostivi că aceia se vor milui” (Matei 5, 7), adică vor fi miluiți și în lumea cealaltă de către Dumnezeu, dându-le fericire veșnică. Și ca să-i împintene la milostivire, le atrage atențiunea asupra săracilor, spunându-le bogaților: „adevăr zic vouă, întrucât ați făcut unuia din acești frați mai mici ai mei (adecă creștinilor mai lipsiți) mie mi-ați făcut” (Matei 25, 40). Fericțiți deci bogații cari fac milostenie.

Nici pe săraci nu-i place însă pe toți. Nu-i place mai ales pe săracii obraznici, cari te întâmpină în fiecare colț și te constrâng cumva să le dai, și încă mult.

„Ești stăpân peste bogățiile tale” — zice sf. Ieronim — „și poți să dai și să nu dai”. Bogatul dacă dă, ferice de el; dacă nu dă, se va judeca și va intra în locul, în care a instrăit și bogatul din sf. evanghelie.

Săracul se va mântui dacă, pe lângă sărăcie, mai ține și poruncile. Să nu și inchipuc ceva că fiind sărac, poate să intre, numai pe baza sărăciei, într-o împărăție cerurilor.

O, nu, Isus Hristos este Dumnezeul dreptății.

Nici când nu au săracii mai mare drept ca să fie miluiți, decât astăzi. Iar bogații bine să-și însemne că nici când nu au prilej mai bun, pentru câștigarea împărăției cerurilor, ca astăzi.

Să nu fie deci în satele noastre astăzi nici un sărac nemiluit și nici un bogat nemilostiv. Să nu mândnece bogații până nu mai încapă în ei, iar săracii numai câte o coajă de pâine și câte o rămășiță de mâncare.

Faceți ca toți să simțescă și să observe că astăzi este sărbătoarea săracilor.

Părintele Iuliu

O picătură de rouă spirituală

— Pacea sufletească —

„Creștinismul meu n'are nici un temeliu, de nu merg după Hristos” — zice sf. Bernard. Iată, iubiți cititori, cuviate adânci, cari ar trebui pătrunse cât mai bine și cari ar trebui să fie pe buzele fiecărui creștin: „Creștinismul meu n'are nici un temeliu, dacă nu merg după Hristos”.

Hai, să trecem pentru un moment cu mintea peste grijile lumesti și să ne înălțăm cugetul la Dumnezeu, acum când sărbătoarea mare a „Nașterii lui Isus” ne bate la ușe, iar micul copilăș ne cere seama unui an de muncă. Să vedem, cum am primit noi și cum primeste lumea pe Mântuitorul, care s'a născut acum și cărui îi cântau îngerii la naștere: „Mărire lui Dumnezeu întru cele de sus și pe pământ pace, între oameni bună învoire” (Luc, 2, 14). Și cum ne-am unit noi cu Mântuitorul, care a adus pacea și liniștea sufletească pe pământ, căci „creștinismul meu n'are nici un temeliu, de nu merg după Hristos”.

Aici îmi vin în minte cuvintele unui părinte profesor roșite în Catedrala din Blaj.

— „La începutul istoriei — spunea oratorul — omul increzut orbește în facultățile sale, a voit să ridice un turn, ea să atingă cerul. Dar — după cum ne spune Biblia — în cursul lucrării, Dumnezeu din pedeapsă le-a schimbat limbile: nu s'au mai putut înțelege și au fost siliți să părăsească neisprăvit Turnul lui Babel... Și viața noastră de azi se poate asemăna cu zidirea Turnului Babilonic. Aproape două miliarde de oameni lucră la edificiul civilizației omenești și cu toate acestea zidirea se mișcă, părăie din inecheturi, în toată clipa ne amenință acoperișul cu cutropirea. De ce? Pentru că muncitorii sunt prea increzuți în puterile lor. Pentru că vreau să zidească fără de Dumnezeu. Pentru că în vâltoarea vieții moderne au pierdut din vedere puterea lăuntrică, ce singură încheagă laolaltă lucrurile. Pentru că noi clădim pietrile, dar nu le punem maltărul, cimentul de legătură, evanghelia lui Hristos”...

Intr'adevăr așa e? În loc să ne apropiem de Isus Hristos, care ne dă pacea și liniștea sufletească, ne depărtăm tot mai mult de El. Și rezultatul care e? Ura și bârfeala dintre oameni.

La Geneva oamenii politici, cari poartă destinele țărilor, sunt adunați pentru a căuta să impace națiunile între ele și pretutindenea astăzi se strigă din toate gurile: desarmare... desarmare, în timp ce pe ascuns se face înarmarea țărilor.

Conferința desarmării dela Geneva caută să înfrâneze din răspuneri o înarmare și un

nou pericol ce ne-ar amenința — un războiu — și la ce rezultat au ajuns? Parcă în loc să se potolească popoarele, tot mai tare se aprind. Și de ce? Fiindcă oamenii mari, cari se zic culți și se țin mai înțelepți decât a fost un Hristos pe pământ, nu iau în seamă cuvintele Fericitului Părinte dela Roma și, în loc să facă mai întâi o desarmare a crizei morale ce stăpânește lumea, îi dau cu piciorul tocmai cimentului de legătură dintre pietrii — Evangheliei lui Hristos — și luera de capul lor.

Și barem acum, când sărbătoarea Nașterii lui Hristos ne-a bătut la ușe, să ne îndreptăm mintea spre Fericitul Părinte dela Roma, Papa Pius al XI, să medităm cuvintele cu cari a pornit ca vicar al lui Isus în munca apostolică: „Pax Christi, in regno Christi” (Pacea lui Hristos, în împărăția lui Hristos).

Iată, ce ne-ar trebui la fiecare. Ce ar trebui să dorească fiecare creștin: pacea lui Hristos, pacea sufletească; întoarcerea la Hristos și urmarea Lui, fiindcă „creștinismul meu n'are nici un temeliu, de nu merg după Hristos” — zice sf. Bernard.

Pacea sufletească ar trebui să stăpânească inima fiecărui, căci „fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema” (Mat. 5, 9). Și cum vom putea să ne chemăm „fiii lui Dumnezeu”, dacă nu avem pace întru noi? „pentru că Dumnezeu nu este al învrăci al păcii” (I Cor. 14, 33).

Astăzi din toate piepturile se strigă: Pace ne trebuie, vom să avem zile; criza ce stăpânește lumea am vrea să nu mai fie. Și totuși nu e așa!..

Vedem în lume ce se întâmplă.

Da, ia priviți „marsul foamei” spre orașul Washington din St.-Unite, încierările de pe străzile Londrei, sau din Geneva, ș'apoi spuneți, aceasta e pace!?

Și de ce oare toate acestea? Fiindcă lumea se depărtează de Evanghelia lui Hristos; nu-i iau în seamă cuvintele și... cât de mult grăitoare ar trebui să fie acum cuvintele sf. apostol Petru: „Celce voințe să iubească viața și să vadă zile bune, să-și oprească limba dela rău, și buzele sale să nu grăiască vicleșug; să se ferească de rău și să facă bine, să caute pace și să o urmeze” (I Petru 3, 10—11).

Iată, ce ne-ar trebui nouă! Lăsați la o parte minciunile, vorbele de hula, batjocurile și dușmăniile dintre neamuri, și unul fieștecare „să-și oprească limba dela rău, și buzele sale să nu grăiască vicleșug; să se ferească de rău și să facă bine”, și atunci vom fi siguri că pacea se va așeza în inima fiecărui.

Acum, când serbăm Nașterea Mântuitorului, un mic indemn vă dau prin cuvintele sf. apostol Pavel, iubiți cetitori: „Nevoiți-vă a păzi unirea spiritului prin legătura păcii“ (Ef. 4, 3); „una între voi gândind, nu râvnind la cele înalte, ci de cele smerite lipindu-vă: nu fiți înțelepți între voi înșivă. Nimănui rău pentru rău nu-i răsplătiți, gândiți a face bine înaintea tuturor oamenilor. De este cu puțință intru cât este dela voi, aveți pace cu toți oamenii. Nu vă răsbunați singuri, iubiților, ci dați loc mâniei, lăsați să — pedepsească Dumnezeu — căci scris este: „a mea este izbânda, eu voi răsplăti, zice Domnul“ (Rom. 12, 16—19).

Iată, ceace ar trebui să poarte inima fiecărui creștin, acum, când Fiul lui Dumnezeu s'a pogorit pe pământ!

Iar, azi, când sărbătorim Nașterea Mântuitorului, să privim și la de-aproapele nostru, care poate ne-a supărat atât de mult și conform poruncii Mântuitorului: „Poruncă nouă vă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul; precum v'am iubit eu pe voi, și voi să vă iubiți unul pe altul. Din aceasta vor cunoaște toți, că sunteți ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi“ (Io. 13, 34—35), — să-l privim cu bunăvoință, iertându-i tot ce ne-a greșit și atunci... atunci vom ajunge la ceace Fericitul Părinte Papa Pius al XI ar voi ca să fie: „Pax Christi in regno Christi“ (= pacea lui Hristos în împărăția lui Hristos).

Avântul și dragostea față de tot ce-i creștin, tot ce-i bun, tot ce-i sfânt, ar trebui să sălăsluiască în inima fiecărui creștin; urmarea lui Hristos și mântuirea sufletului ar trebui să ne preocupe pe fiecare, căci suntem la sfârșitul unui an și pot spune cu profetul Ieremia că: „Petrecutu-s'a vara, trecut-a secearea și noi nu ne-am mântuit“ (Ier. 8, 20). Și oare câți ani de viață vom mai avea!...

Iar acum, când suntem la începutul unui nou an, n'am decât să vă indemn cu apostolul neamurilor: „Pentru aceea ridicați mâinile cele slăbite și genunchile cele slăbănogse, și cărdări drepte faceți picioarele voastre... „Pacea să o urmați cu toți, și sfințenia, fără de care nimenia nu va vedea pe Domnul“ (Ev. 12 12—14).
E. Balu

Sărăcia cea cu duhul

Dușmanii învățaturii creștinești au căutat în toate veacurile, caută și azi, și vor cerceta mereu până la coada veacului, să afle lucruri și porunci rele pentru om și pentru viață, în Evanghelie. Așa vor să dovedească ei că legea lui Hristos nu poate ferici pe oameni și că e bine să te lapezi de ea, pentru a-ți căuta alte altare de închinare.

Astfel ei aleg și așa numitele „cele opt fericiți“ și vor să ne facă să credem, că ele, departe de a-l face pe om fericit, îl nenorocesc pe toată viața.

Despre întâia fericire, care spune așa: „Fericiți sunt cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor“, dușmanii Evangheliei zic: „Nimic mai mincinos decât aceste cuvinte! Cine-i sărac cu duhul, e om dela fire mărginit, prost ori neînvățat. Unul ca acesta, departe de a fi fericit în viață, este dimpotrivă, vai de capul lui. Nime nu-l bagă în seamă, toți îl înșală. La nimic nu se pricepe. De orice se apucă, îi e rău. Omul sărac cu duhul e bun să tragă la jug pentru alții, pentru folosul celor avuți, al stăpânilor, al popilor. Ei cred tot ce li-se spune, fără a cerceta, și ascultă orbește de cel mai tare. Cum poate fi bună o astfel de învățătură și fericit omul care trăește după ea?“

De bună seamă, că un astfel de om nu e fericit. Numai cât după Evanghelle și învățătura Domnului, cel „sărac cu duhul“ nu însemnează cel mărginit dela naștere, cel prost, cel fără puțință să învețe ceva. „Sărac cu duhul“ sau cu „spiritul“ nu e prostul, ci omul care-și dă seama că mintea și priceperea sa e mărginită, și că nu se poate lua la întrecere

cu înțelepciunea lui Dumnezeu. Că oricât ar învăța, tot mai are de învățat. Că oricâte ar cunoaște și pricepe, sunt nenumărate lucrurile și adevărurile, pe cari nu le va putea pătrunde niciodată. Sărac cu duhul e omul care știe că oricât de ageră îi este privirea, nu poate răzbate cu ea în cer, nici în inima pământului.

Cu alte cuvinte, fericit este omul care-și cunoaște marginile puterii sale spirituale și se simte puțin și neînsemnat, adică se simte sărac în fața atâtor taine din lume, pe cari niciodată nu le va putea înțelege. Mai ales își simte duhul său — înțelegerea și voința — cu totul neînsemnate și sărace, în asemănare cu înțelepciunea și puterea dumnezească.

Iar aceștia, drept are Evanghelia, sunt cu adevărat fericiți! Ei cred în Dumnezeu, deși nu-l văd; ei cred în viața viitoare, deși nime nu a venit de acolo să le spună cum este. Ei cred în înțelepciunea altora și nu se țin pe sine înșiși de cei mai înțelepți. Ei ascultă de legile și poruncile Domnului, deși adeseori li-e spre greutate. Și trăind așa, viața lor este fericită.

Pe când cel avuți cu duhul, cei ce se cred a toate știutori, a toate înțelegători, cari nu cred numai ceace le arată duhul lor cu puterile lui, nu cred în Dumnezeu, pe care nu-l văd, în suflet, în nemurire; nu țin legile; nu ascultă de nime; disprețuesc pe toată lumea. Se cred ei înșiși zei. Aceștia, cu înălțarea lor prostească, nu numai că se umilesc și pot fi fericiți, ci nenorocesc pe toți în jurul lor.

Cei „săraci cu spiritul“ sunt cei umiliți, cellalți sunt cei plini de sumeție. — Și știm că din rai sumeția l-a scos pe om.

Păr. canonic Ioan Agârbiceanu

Dobânda după datorii. Legea din anul trecut a dat voie să se ia cel mult 14 la sută dobândă. După ce însă dobânda trebuie să fie în strânsă legătură cu dobânda pe care o plătesc băncile „Băncii Naționale“, un nou plan de lege, depus la Senat, hotărăște că dobânda anuală nu poate întrece 6 la sută peste scontul (dobânda pe care o ia Banca Națională dela bănci, acuma 8 la sută) Băncii Naționale a României.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Colindă la Nașterea Domnului

rămasă din bătrâni, dela Cib

Cel ssântul Iosifu
Când s'o scoborātu *)
Când so scoborātu
Din Cer pe pământu
Pe pământ mergea-re
Tot locaș cerea-re
Tot sălaș cerea-re
Nici nu-și căpăta-re
Până-și nimerea-re
La jidov Crăciunu
La jidov Crăciunu
Dacă-și nimeria-re
Dacă-și nimeria-re
Chiar așa-mi grăia-re
Jidove, Jidove,
Jidove Crăciune
Dă-ne tu mai dă-ne
Cină și lumină
Cină și lumină
Sălaș de hodină

*) Tot după câte două rânduri se cântă:
Dai Domnului Doamne.

De acelea voi da-re
Nu voi depărta-re
In luntru în cartea mea-re
Nu voi putea da-re
Ceva eu voi da-re
Colo susu mai susu
La șurița mea-re
Unde-s paie multe
Unde-s paie multe
Și lemne mărunte
Focul să-vi-l faceți
Paie să vă-așterneți
Jos să hodiniți
Somn greu să-adurmiți
Cel Sfântul Iosifu
Bine-l d'asculta-re
La șură mergea-re
Focul și-l făcea-re
Focul și-l făcea-re
Paie-și așternea-re
Paie-și așternea-re
Jos îmi hodinea-re
Jos îmi hodinea-re
Greu somn c'adurmea-re
Cea Sfântă Marie
Din somn se strezea-re
Din somn se strezea-re
Chiar așa-mi grăia-re
Iosife Iosife
Io-sfinte Iosive

Scoală, nu dormi-re
Nu pociu odihni-re
Pe mine m'or ajuns
Muncile cele grele
Muncile cele grele
Muncile-s de veci
Ia-mă și mă du
Pe față, pe brațe
Pe față, pe brațe
Pe daibai costiță
Ia-mă și mă du
In grajdul Cailor
Cel Sfântul Iosivu
Bine-o asculta-re
Pe brațe o lua-re
La grajd se ducea-re
La grajd se ducea-re
De-obloc deschidea-re
Chiar așa-mi grăia-re
Ho, cailor ho-re
Ho, cailor ho-re
Ho, dragilor ho-re
Ho de-a ronțâni-re
Și de-a zdronțâni-re
Napoi vă heuniți
Jos ingenunchiați
Până rimboriți
Grajdul încălziți
Fiul Sfânt să-l nască
In grajdul cailor
In grajdul cailor
In miezul nopților

Nașterea Domnului

Cu mare dor și bucurie am așteptat praznicul păcii, sf. Crăciun, adică Nașterea Domnului nostru Isus Hristos.

Azi, cerul și pământul se bucură deopotrivă.

Patru mii de ani au orbecat popoarele pământului în neștiință și întunec, până la venirea lui Hristos. Patru mii de ani a purtat neamul omenesc jugul amar și greu al osândei strămoșilor noștri Adam și Eva. Patru mii de ani au luptat popoarele lumii fără izbândă, căci liniște, mângâiere sufletească și balsam de întărire n'au aflat nici dintr'o parte. Sf. Scriptură ne spune foarte frumos: „Nu este pace și liniște în sufletul omului necredincios”.

La popoarele păgâne nu a fost legătură între om și Dumnezeu. Neamuri și țări s'au prăbușit, fără să-și fi ajuns scopul final. Cele mai multe popoare s'au șters de pe fața pământului, ori s'au contopit în altele cu putere mai mare de viață.

Singurul popor, — în care mai licărea puțin credința în Dumnezeu — a fost poporul iudeesc. Dar și ei se abăteau une-ori dela calea mântuirii și adevărului.

Văzând bunul Dumnezeu că și în poporul său ales slăbește credința cea adevărată, le-a trimis din când în când oameni sfinți și prevăzători, numiți proroci. Aceștia mustrau poporul și-l îndemneau la pocăință, ba făceau și minuni înaintea poporului, să arete că sunt trimiși de Dumnezeu.

Prorocii au descoperit poporului și lucruri viitoare, mai ales despre venirea Mesiei. Prorocul Isaia a prorocit că Hristos se va naște din Fecioara Maria, iar Michea, cumcă Mesia se va naște în Viflaim.

Ion Botezătorul a pregătit calea Mântuitorului. El s'a dus la apa Iordanului, vestind și învățând pe oameni, să se îndrepte, căci se apropie împărăția cerului, adică venirea lui Mesia.

Azi Isus Hristos fiul lui Dumnezeu s'a

pogorât din Tronul dumnezeirii pe pământ și s'a născut din Vergura Maria, în Viflaimul Iudeii, într'o peșteră. Azi, a răsărit lumii lumina cunoștinții. Azi saltă ingerii în ceruri și se bucură toată făptura de Nașterea Domnului.

Când s'a născut Mântuitorul lumii, toate făpturile Ziditorului i-au adus mulțumită, în semn de dragoste. Ingerii laudă: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voie”. Cerul: steaua. Craii dela răsărit darurile: aur, smirnă și tămâie. Păstorii: rugămintea. Pământul: peștera, pustiul: ieslea, iar noi: pe Vergura Maria.

Azi, lumina a luminat pe cei din întunec, căci Hristos e lumina și iubirea. Azi, iubirea a încălzit inimile reci ale oamenilor obidiți, umplându-le de credință și veselie. Azi, craii dela răsărit: Gaspar, Melchior și Valtazar, călăuziți de steaua de pe cer, au venit prin Ierusalim până la Viflaim și s'au închinat împăratului celui nou al Iudeilor; apoi i-au dăruit cu aur, smirnă și tămâie. Cu aur, ca pe un împărat etern; cu tămâie, ca pe un preot în veac după rânduiala lui Melhisedec, și cu smirnă ca pe un mort de trei zile.

Pe poporul român, în veacurile triste și furtunoase, credința și speranța în Dumnezeu l-a mântuit de nimicire. Credința în Dumnezeu să nu ne părăsească nici în viitor.

Să-l primim și noi pe dulcele Mântuitor cu inimile curate. Să ne spălăm mâinile cu lacrimile noastre și așa să ne apropiem de sfântul și nevinovatul Isus. Să-l urmăm cu dragoste în toată viața noastră; căci, să nu uităm, că de ajutorul și darul lui Dumnezeu avem lipsă și în viitor.

Fericit e poporul, în al cărui sân se află mulți oameni drepecți, cu credință și cu frica lui Dumnezeu.

În lume nime nu-i fără păcat ci numai singur Dumnezeu. Acest adevăr îl recunoaște și psalmistul David, când zice: „Iată, în păcate m'a născut maica mea”.

Isus Domnul a luat ființă omenească, ca

pe tot omul să-l mântuiască de osânda păcatului și să-l facă fericit.

Înzadar s'au ucis atâția prunci nevinovați la porunca lui Irod, căci dreptatea dumnezească nu se poate ucide.

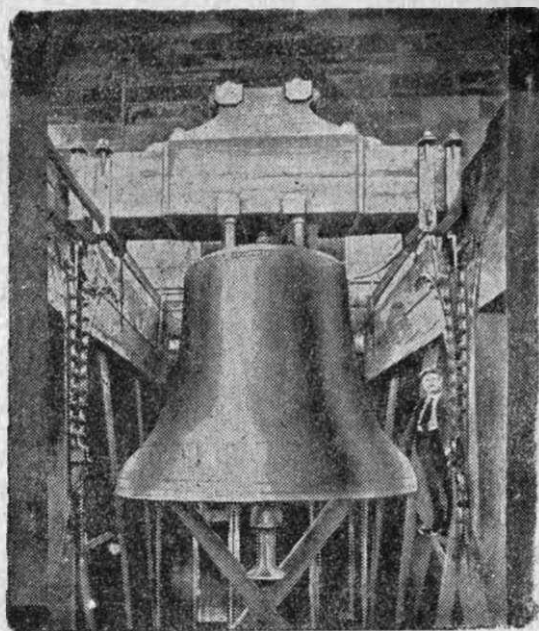
La nașterea Domnului, să uităm grijile lumii, să smulgem din inimile noastre ura, mânia, cearta și desbinarea, și să lăsăm să între smerenia, dreptatea și iubirea față de Dumnezeu și de aproapele nostru.

Isus pentru toți s'a născut. Pe toți i-a chemat la mântuire și fericire.

Sărbători fericite!

Ioan Toduțlu

Un clopot mare

Acest clopot este al bisericii catedrale din Strassbourg (Franța) și trage 18 mii kilograme, având o înălțime de 2 metri 20 centimetri și o lățime de 2 metri 22 centimetri. În urma acestei greutăți colosale i-s'a stricat scaunul, care a trebuit reparat. De doi ani tot lucră la reparație și atâta vreme clopotul n'a mai răsunat. Pe Crăciun scaunul clopotului va fi gata și se va trage, în noaptea Crăciunului cu electricitate.

Cai dacă auzea-re
În seamă nu-și băgar-re

Tare ronțănea-re
Tare zdronțănea-re

Până zimborea-re
Grazdul răcorea-re

Cea Sfântă Marie
Chiar așa-mi grăia-re

Fire-ați voi cai, fire-ați,
Fire-ați blăstămați

Încă și de mine
Și de Dumnezeu

Și de Dumnezeu
Și de Fiul Meu

Voi să n'aveți sațu
Până la Ispasu

Până la Ispasu
Ș'atunci numa-un ceasu

Ș'atunci numa-un ceas
Cam pe după amiazi

Cea Sfântă Marie
Chiar așa-mi grăia-re

Iosive, Iosive
Io — sfinte Iosive

Ia-mă și mă du
În grajdul boilor

Cel Sfântul Iosivu
Bine-o asculta-re

Bine-o asculta-re
Pe brațe o lua-re

Pe brațe o lua-re
La grajd se ducea-re

La grajd se ducea-re
De-obloc deschidea-re

De-obloc deschidea-re
Chiar așa-mi grăia-re

Ho, boilor, ho-re
Ho, dragilor ho-re

Ho, de-a rumega-re
Și de-a vă juca-re

N'apoi vă heuniți
Jos ingenunchiați

Jos ingenunchiați
Coarne încobelcați

Până rimboriți
Grajdul încălziți

Fiul Sfânt să nască
În grajdul boilor

În grajdul boilor
În miezul nopților
Boi dacă auzea-re
În seamă că-și băga-re

Jos ingenunchea-re
Coarne încobelca-re

Până rimborea-re
Grajdul încălzea-re

Fiul Sfânt naștea-re
În grajdul boilor

În grajdul boilor
În miezul nopților

Cea sfântă Marie
Chiar așa-mi grăia-re

Fire-ați voi boi, fire-ați
Fire-ați alduiți

Încă și de mine
Și de Dumnezeu

Și de Dumnezeu
Și de Fiul meu.

Colinda popii

Colo josu mai din jos *)
Jos în prundul măril
Scrisu-i tare, lucra-i mare
Scrisă-i dalba mănăstire
Cu altarul cătră soare
Cu ușile jos spre mare
Și cu praguri la altare
Cu ferești la tămăiești
Slujba-i sfântă cui o cântă
Cântă o-nouă popi bătrâni
Și cu nouă diecei

*) După fiecare rând se cântă:
Domnului Doamne
Domn de-al nostru.

Ziua de 1 Decembrie la satele noastre

Am primit mai multe rapoarte despre serbarea de 1 Decembrie, pe cari, din lipsă de loc în gazetă, nu le-am putut publica la vremea sa. Le dăm acum, în numărul de Crăciun, prescurtate.

La Clopotiva din jud. Hunedoara s'a făcut mai întâi slujbă la biserică, la care au luat parte autoritățile locale și școlare, în frunte cu dl notar comunal Simion Gherman și directorul școlar Ioan Radu. Preotul local I. Gherghel ține o vorbire ocazională despre însemnătatea zilei, după care se trece în școală, unde se desfășoară un frumos și bogat program de poezii și cântece naționale.

Manifestația și demonstrația s'a amânat pe ziua de Duminică 4 Decembrie, când au luat parte nu mai puțin de 800 de poporeni. Întâi a vorbit dl notar Simion Gherman, preotul Iuliu Gherghel, dl învățator din Păucinești Ștefan Vâlcea și dl Pavel Hând în numele foștilor voluntari. S'au tras apoi clopotele și au bubuit treascurile, s'a citit apoi și s'a aprobat următoarea *moțiune*:

Poporul Român din comuna Clopotiva jud. Hunedoara, întrunit în mare adunare națională, de peste 800 persoane, în ziua de 4 Decembrie a. c., se alătură, împreună cu toată suflarea românească a acestei scumpe țări la protestele anti-revizioniste și, într'o însuflețire eroică, declară, că peste dreptul nostru istoric asupra acestui pământ, care stă ca o mărturie neclintită aci la porțile Sarmisegetuzei, și peste hotarele acestei țări, fixate prin tratatul dela Trianon, neamul lui Arpad niciodată nu va trece, fiind gata oricând — pentru apărarea acestui drept irefragibil în fața lumii, — a aduce înăi odată jertfira vieții pe altarul națiunii".

Apoi s'a demonstrat pe stradă, prin cân-

Doisprezece, apostolei
Grăi cel diac mai mic
Cătră cel preot mai mare
Ce rându-i de-a esta rându
De cocoșii șe-or cântat,
Zori de ziuă nu se facu
Grăi cel preot mai mare
Cătră cel diac mai mic
De cu seară-i vecernia
In miez de noapte-i utrenia
In zori de ziuă-i liturghia.
Grăi cel preot mai mare
Ia-mi eși „Mure“ până afară
Și mi-ș trage un clopot mare
Clopot mare de-un stâlp mare
Și mi-ș trage un clopot mic
Clopot mic de-un stâlp mic
Și dă de trei ori în toacă
De trei ori în trei chipuri
Să-mi audă vecinii
Vecinii și creștinii
Să-mi audă și să-mi vie
Cu lumini și cu prescuri
Mai vârtos cu închinăciuni
Și-o cântăm și-o colindăm
Și la preot l-o închinăm
Să fie de sănătate.

Trimise de: *Sabin Olea*, preot r. unit la Cib.

țări naționale, și astfel poporul acestei comune a trăit o adevărată zi de „Inviere națională“ care nu o va uita niciodată.

Iuliu Gherghel
preot român-unit.

La Șeltn,

puternica comună din nemijlocita apropiere a graniței de apus, cu populație curat românească de 5000 locuitori, amândoi preoții au adunat poporul mai întâi la biserică și apoi au trecut cu ei în curtea largă a bisericei.

Au vorbit mai întâi amândoi preoții, pâr. arhidiacon unit Victor Pop și pâr. ortodox Petru Nemet, arătând suferințele de veacuri ale poporului românesc. Alături de preoți au luat parte învățătorii și reprezentanții comunei toți pe tribună, iar în jurul tribunei corurile celor două biserici, elevii celor șase școli de stat, a școlii confesionale române unite și a grădinei de copii, iar restul curții era înțesat de popor, cam la 2000 de capete.

Măreția serbării au ridicat-o cântările naționale ale celor două coruri bisericesti: Imnul regal, Pui de lei, Calcă române și Pe-al nostru steag, poeziile declamate de elevii școalelor primare și a grădinei de copii: „In Alba Iulia“, „Scumpă țara românească“, „Cântec“, „La datorie“, „Sus inima Români“ și „Trei Doamne și toți trei“. Elevii grădinei de copii au cântat cu glasuri argiații: „Imn către Patrie și Tron“. Grădina de copii și elevele școalelor primare au delectat publicul cu un număr de dansuri naționale de toată frumusețea.

Pe urmă pâr. Victor Pop dă cetire telegramelor omagiale trimise Majestății Sale Regelui Carol și telegramelor de protest adresate Dlui Iuliu Maniu primministrul țării, cerând „să se aducă la cunoștința Ligii Națiunilor și a lumii civilizate, că hotarile de vest (apus) ale țării sunt hotare românești și că peste ele nu se trece“.

După ce mulțimea aclamă cu frenezie pe Regele țării și patria tuturor Românilor una și nedespărțită pe veci, între acordurile cântării „Pe-al nostru steag“ pleacă, cu sufletul înălțat și cu inima îndârjită, că din pământul sfânt al țării nu va ceda nimănui nici un petec.

Ștefan Băcican
bibliotecarul Reun. S. Maria,
plugar.

La Drighin

jud. Sălaj, serbarea a fost aranjată de dl învățator-director Gh. Magda. După „Te-deum“ al (rugăsiuni de mulțămite) ce s'a servit la biserică, a urmat la școală: o frumoasă serbare, cu următorul program:

1. „Trăiască Regele“ — cor pe 2 voci, executat de elevii școlii. 2. „Româncuța“ — poezie recitată de Cuc Marie cl. II-a. 3. „Conferință“ morală-națională ținută de dl Părinte Ștefan Gabor. 4. „Glasul Țării“ — poezie recitată de Pop Corneliu cl. III-a. 5. „Pisica“ — poezie recitată de Cozma N. cl. I-a. 6. „Tata și Băiatul“ — dialog predat de Cozma Dumitru și Neage Gavrilă cl. III-a. 7. „Conferință ocazională“ — ținută de dl director Gh. Magda. 8. „România“, poezie recitată de Neage Florică cl. III-a. 9. „Hora Unirei“, dans executat de elevele și elevii școlii. 10. „Astăzi cu bucurie“ — cor pe 2 voci executat de elevii școlii. Și — „Să-și pună pofta în cui Maghiarii“ poezie originală și ocazională, de dl director Gh. Magda.

Dumitru Pop
plugar.

Moș Crăciun

Moș Crăciun, moș Crăciun,
Tu ești omul cel mai bun.
Prin multe case străine
Treci tu, pân'ajungi la mine...?
Vin' cu bine,
Moș Crăciun...

Moș Crăciun, moș Crăciun,
Te rog fii atât de bun
Și când vii, cu albe plete,
Pune și 'namele ghetete
Căluți, cete...
Moș Crăciun...

Moș Crăciun, moș Crăciun,
Ascultă-mi ruga, fii bun,
Și din plinii, grei-ți saci,
Dă-le mai mult la săraci,
Să-i împaci,
Moș Crăciun...

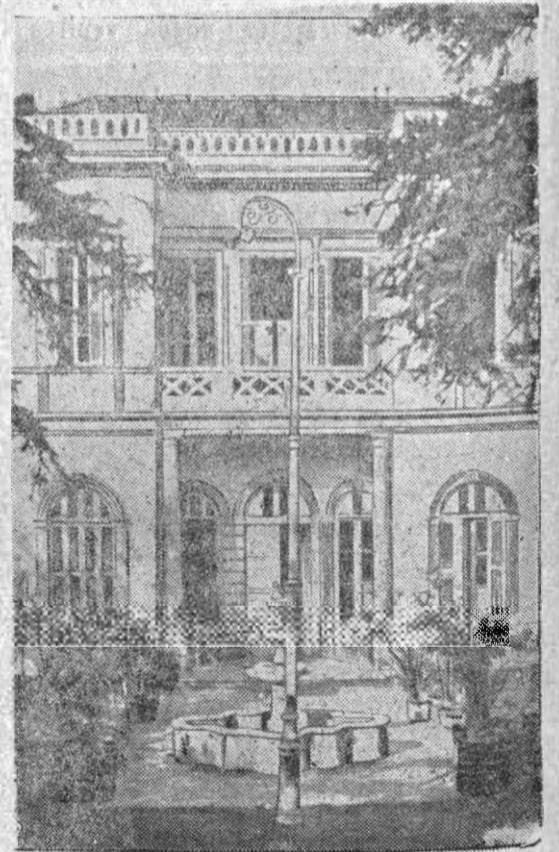
Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Dacă tu ești așa bun,
Spune-mi, de ce părul tău
Este alb mereu, mereu...
Spune-mi zău,
Moș Crăciun...

Moș Crăciun, moș Crăciun,
Doar fiindcă ești prea bun...?
Și vii numai când e nea?
Sune-mi dacă nu-i așa,
Spune-mi da,
Moș Crăciun...

Boesig

V. GR. FLUERAȘ

Castelul în care locuiește Troțchi

Troțchi este unul dintre conducătorii bolșevicilor din Rusia, care neputându-se înțelege cu atotputernicul Stalin, a trebuit să părăsească Rusia și să ceară voie ca să locuiască în Turcia! Guvernul turcesc l-a pus la dispoziție casa pe care o vedem în chipul nostru, care se află pe insula Prinkipo, din Marea Marmara. Această frumoasă casă se numește „Isset — Pașa — Kosk“

Noutăți politice din țară și străinătate

Parlamentul debate proiectele financiare — Declarațiile dlui V. Madgearu — Dl Vaida chemat în audiență la M. S. Regele — Dnii Titulescu și Lugoșianu au plecat în străinătate — Urmările datoriilor față de Statele Unite — Schimbarea și Belgia — Incordarea dintre Italia și Jugoslavia — Conferința Micii Antante la Belgrad

În parlamentul din București se continuă vorbăria deșartă a așa zisei discuții la mesaj. Dar printre paele pe cari le îmblățește camera și senatul, acum se mai strecoară și câte un spic de grâu. Sunt proiectele financiare ale dlui ministru de finanțe Virgil Madgearu. — Un proiect privește amânarea începerii anului bugetar la 1 Aprilie. Va să zică, de aici încolo anul bugetar nu mai ține dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie, ci dela 1 Aprilie până la 31 Martie. Se crede că va fi mai bine așa. În cele 3 luni din anul 1933 se va putea întrebuița bugetul anului 1932, folosindu-se din el a patra parte. — Un alt proiect financiar privește modificarea legii contabilității generale a statului. În al treilea e vorba despre organizarea serviciilor exterioare de constatare, percepere și control al impozitelor statului.

Aceste proiecte de legi au fost aprobate mai întâi în consiliul de miniștri, iar acum urmează să fie votate de parlament.

În legătură cu aceste proiecte de de legi, dl Virgil Madgearu, ministrul de finanțe, a făcut la Camera unele declarații privitor la felul întocmirii noului buget. Dsa a spus că bugetul anului 1933 va trebui redus dela 25 miliarde, cât a fost cel din 1932, la 16—17 miliarde. Reducerile ar urma să se facă iarăși din salariile funcționarilor, apoi, de data aceasta, și din cuponul datoriei noastre externe, adică din ceea ce trebuie să plătim la anul din banii împrumutați în străinătate. Dacă însă pe funcționarii statului îi poate scurta din plată, fără să-și mai întrebă, e întrebare că Franța și Anglia, la cari e datoare țara noastră mai mult, nu se vor purta față de România așa, cum se poartă acum America față de ele.

În anul trecut, când dl Argetoianu a scoborât bugetul dela 35 la 25 de miliarde, toată lumea a rămas mirată și zicea că nu se poate, iar acum, va trebui să zicem, că și ceea ce vrea să facă dl Madgearu se va putea.

A stârnit mare vâlvă — la sfârșitul săptămânii trecute — chemarea în Capitală a dlui fost prim-ministru Vaida Voievod, din partea palatului regal, pentru a fi primit în audiență de către Majestatea Sa Regele Carol II, M. S. Regele fiind răcit, l-a primit pe dl Vaida stând în pat (de altcund dl Vaida e și doctor). Că de ce a fost chemat, ce a povestit cu M. S. Regele, nu se știe limpede. Dl Vaida n'a voit să facă în

privința aceasta declarații. Unele ziare, din acest prilej, au scris despre o nouă schimbare de guvern. Foile guvernului însă desmint cu hotărâre veștile acestea. — Dl Vaida la București a stat de vorbă cu prietenii dsale politici și cu contele Szembek, fostul ministru al Poloniei la București, care acum e subsecretar de stat la ministerul de externe din Varșovia.

Din parte-ne vedem că, ceea ce am scris într'un număr de mai nainte al gazetei noastre, se împlinește. Ziceam anume, că ne temem că pe când va pleca dl Vaida dela Cluj la București, dl Titulescu, va pleca dela București la Geneva. Deocamdată dsa a plecat la Belgrad, de unde apoi va lua trenul spre Geneva. Tot la Geneva a plecat și dl ministru Lugoșianu, ca să se informeze privitor la puțința unei învoeli cu creditorii străini, ca să ne mai îngăduie cu plata datoriilor și să se intereseze privitor la concursul financiar (ajutorul bănesc) al Ligei Națiunilor.

*

Am fost scris în numărul trecut despre încercăturile în legătură cu datoriile de război ale statelor din Europa față de Statele Unite ale Americii. — Americanii neînvoindu-se să amâne plata datoriilor scadente la 15 Decembrie curent, s'au produs, în mai multe țări din Europa, mari tulburări politice. Astfel, în Franța, camera deputaților n'a voit să primească propunerea guvernului de a plăti suma de 480 milioane franci (19 milioane dolari sau cam vreo 3 miliarde Lei) până ce guvernul american nu se declară că va sta de vorbă privitor la scăderea datoriilor de război. Guvernul dlui Herriot a fost răsturnat cu 402 voturi contra 187, după o ședință lungă, care a ținut de după masă până dimineața la orele 6. Votul de neîncredere nu s'a îndreptat însă atât contra guvernului dlui Herriot, cât mai vărtos contra guvernului și parlamentului Statelor Unite, cari cer fără cruțare să li-se plătească datoriile de război, pe când ei au stăruit pe lângă foștii lor tovarăși din război să nu mai ceară Germaniei reparații.

După votul camerei dl Herriot a înaintat îndată demisia guvernului Președintelui Republicii. Dl Lebrun, primind demisia, a încredințat cu formarea guvernului pe dl Chautemps, care însă neputându-l forma, sarcina a trecut asupra dlui Paul Boncour. Fostul reprezentant al Franței la Liga Națiunilor a

și izbutit să-și alcătuiască guvernul, în care figurează o bună parte din miniștri fostului guvern Herriot. Oam așa, după cum dl Mamu a luat în guvernul său pe cei mai mulți dintre membrii guvernului Vaida.

Că ce va face noul guvern francez, se va vedea în curând. Americanii zic așa: Platiți, și apoi stăm de vorbă. Francezii le răspund: Să stăm întâi de vorbă, să ne înțelegem, apoi plătim.

Acum se anunță că președintele Hoover e aplicat să alcătuiască o comisie care să desbată cu datorășii reducerea datoriilor de război.

Tot din pricina datoriilor față de America și-a dat demisia și guvernul belgian. Noul guvern, alcătuit sub președinția dlui de Broqueville, cuprinde șapte membri ai partidului catolic și cinci membri ai partidului liberal. Belgianii încă zic: Destul am plătit Americanilor hainele și armele pe cari le-au purtat copiii noștri cari au murit pe front pentru cauza tuturor.

Între Italia și Jugoslavia a avut loc în timpul din urmă o răcire a legăturilor, care a mers până la dușmănie față. În orașele din Italia și Sârbia s'au făcut mari demonstrații, unii împotriva altora. Mussolini amenință dela Roma, din cauza leilor de piatră făcuți pe vremuri de Venețieni în orașul Trau din Dalmația, pe cari Jugoslavii i-au stricat, iar Sârbii dela Belgrad le răspund înapoi. Numai de n'ar întinde coarda prea tare, ca să plesnească, pentru că ne aducem aminte că în 1914 războiul tot din Sârbia s'a aprins.

Duminecă s'au întrunit într'o conferință la Belgrad, miniștrii de externe a Jugoslaviei, României și Cehoslovaciei, reprezentanții Micii Înțelegeri — cum se zice —, pentru a discuta între dânșii problemele cari se pun la conferințele cele mari europene și pentru a susține acolo același punct de vedere, ca astfel cuvântul lor să fie mai bine ascultat. E vorba de părerea pe care au să o susțină la conferința dezarmării dela Geneva din Ianuarie, apoi la conferința economică mondială dela Londra. Tot la Belgrad dnii Jevtici, Beneș și Titulescu, cei trei miniștrii de externe ai statelor din Mica Antantă, au hotărât să perfecționeze organizarea Micii Înțelegeri, creind un consiliu și un secretariat statornic al ei.

Suntem, precum se vede, în mijlocul unor mari frământări politice.

Să nădăjduim că sfintele sărbători ale Crăciunului vor potoli patimile și vor liniști și apele politice, pentru că nașterea lui Hristos să poată fi tuturor de folos. Creștini suntem doară cu toții și cuvine-se cu adevărat ca să putem rosti cu inima împăcată, din prilejul Nașterii Domnului; cuvintele din docso-logie:

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu,

Pe pământ pace și între oameni bună învoire.

Dr. Corlolan Suci

Zăpezi mari în Spania. Pe când la noi iarna e încă neagră, în Spania, care se află mult mai la miazăzi, zăpada așa e de mare încât apele râului Ebru au crescut cu patru metri, la orașul Saragossa. În munții din regiunea Valencia au apărut mai multe halte de lupi.

Viflaim

Cesarul August, vrând să știe câte popoare, câte suflete și câtă avere au supușii din împărăția lui, pentru a se putea îndruma asupra birurilor sau impozitelor pe cari ar fi putut să le arunce asupra lor, ca să stoarcă dela ei cât mai mult, dar totuși să nu-i omoare de tot, — puse să se facă o numărătoare a tuturor oamenilor, a familiilor, a membrilor familiilor și a averii lor mișcătoare și nemișcătoare din împărăție.

Numărtoarea asta începu în Italia, apoi se continuă în Spania, Gallia, Germania, Britania, Egipt, Africa, Grecia, și așa în câțiva ani ajunse prin Siria, Mesopotamia, Asia Mică și Palestina.

În fiecare țară se făcea după obiceiul locului, fie din casă în casă, fie numai pe la primării sau la autoritățile comunale. În Iudeia altul era obiceiul. Fiecare om își avea tabloul sau lista strămoșilor în locul de unde cutare familie își avea obârșia. Acolo erau și registrele în cari erau scrise averile și venitele ce ar fi avut cineva, și aceste registre le conduceau de obicei preoții, cari totodată făceau și pe judecătorii în comunele lor. Izraelitul trebuia deci să meargă în locul de obârșie — dacă nu zumba tot acolo locuia, — și să declare tot ce are, pentru împlinirea poruncii cesarului.

Cale de vre-o patru zile spre miază-noapte dela Ierusalim, între munții numiți ai lui Zabulon, în Galileia unde izraeliții erau amestecați cu străini: Siri, Cananei și Greci, din care pricină și era numită „Galileia streinilor”, unde izraelitul nu ducea viața așa de curată ca cel din Ierusalim, unde poporul vorbea o limbă lăpestrită cu cuvinte păgânești, și unde portul de asemenea era coroit cu acela al păgânilor; acolo în Galileia streinilor, în sătulețul Nazaret, trăia o pereche tină, cari erau împreună de mai puțin de un an.

Toți locuitorii Nazaretului îi priveau ca pe niște venetici, căci ei nu erau de acolo, ci de departe, din jos de Ierusalim, din Viflaim sau cetatea lui David, din Iudeia, și cine știe din ce pricină părinții lor au părăsit locurile acelea și s'au așezat aci. Această tină pereche trăia din munca lor, bărbatul mai ciopla și mai câștiga câte ceva cu teslăritul, iar femeia lucra lucruri de casă, țesea, torcea, cosea, și astfel trăiau nesupărând pe nimenea și neștiuți de nimenea. Aceștia erau Iosif și Maria.

Porunca cesarului sosise și la ei, le-o adusesse anume preotul din sat, că pe ziua de 25 Decembrie să fie amândoi la Viflaim în Iudeia, ca să declare el, câtă avere a moștenit dela părinți și ce a făcut cu ea; iar tinăra femeie, ca singură moștenitoare a părinților ei, de asemenea să se declare despre averea ei.

În Palestina nu sunt iernile grele ca pe la noi, dar prin Decembrie totuși sunt adeseori ploii reci, și uneori chiar frig, deși turmele de oi și păstorii nu arareori și în timpul acesta rămân și noaptea pe câmp. Iosif și Maria trebuiau să plece, deși erau grele drumurile, ca în vreme de iarnă, și deși Maria mai avea doar câteva zile până să nască.

Iosif luă un catâr, fie că era al său, fie că l-a împrumutat dela cineva, puse pe el merinde de drum, țoale de învelit, pături pentru ploaie, ca dacă în drum tinăra sa logodnică s'ar fi prea oboșit pe jos, să se poată odihni și ea de ici până colo pe spatetele blândului dobitoc — Iosif cu catârul de frâu porni înspre miază-zi, către cetatea lui David, cetatea părinților săi.

Trecură pe lângă muntele Tabor, preste

Veniți creștini la Betlehem...

*Veniți creștini la Betlehem,
Veniți să ne închinăm,
Pe împăratul cerului
În iesle să-l vedem,
În chip de rob, cum s'a smerit
Să vină pe pământ,
Să mântuiască pe Adam,
Să-l ducă 'n raiul sfânt.*

*În peștera cea umedă
Al ingerilor Domn
Arață-se popoarelor
Oa Dumnezeu și om,
Dar ingerii îl preamdreșc
Căci ei au cunoscut
Că cel din iesle e Stăpân
Și fără de 'nceput.*

*Veniți, veniți, iubii creștini,
Veniți să-l adorăm,
Să-l laudăm, să-l preamdrim,
Să i-ne 'nchinăm
Și să-i cântăm cu ingerii
Al bucuriei cânt:
Mărire sus lui Dumnezeu
Și pace pe pământ!*

N. L. Ioanăș

câmpia Ezdrelon, prin En-Gannim, Sichem și pe la muntele Sion, iar după cinci zile de călătorie grea și cu mai multe popasuri, ajunseră la Viflaim, care era la 8 km. spre miază-zi dela Ierusalim.

Viflaimul se întinde sub o colină albăstruie presărată cu maslini, smochini, merigranați și vițe de vie, iar împrejur se întinde o frumoasă câmpie, pe unde odinioară David, fiul lui Iesse, păștia oile. Pe această câmpie, și în timpul despre care vorbim se vedeau turme de oi și ioi-colo focuri, în jurul cărora ședeau fericiții păstori, cari aveau să audă în noaptea viitoare cântecul ingerilor:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu.

Și pe pământ pace, între oameni bună învoire!

Ajungând în Viflaim, Iosif și Maria traseră la ospătăria streinilor, unde însă nu aflară loc. Căutară prin casele particularilor; dar cine să primească în cortel pe o femeie gata de a naște? Se văzură deci siliți să se adăpostească pe culmea colinei, deasupra orașului, într'o peșteră făcută de piraie și de ploi, care era destul de încăpătoare, așa încât streinii și călătorii puteau să-și adăpostească și vitele într'însa și, dupăcum ne spune tradiția, era acolo și o iesle.

Acolo, în spre ziua, se născu Mântuitorul lumii. Dupăcum nici mai târziu n'a avut unde să-și plece oapul, așa dela început, el n'a avut o odăiță caldă, ci s'a născut în peștera umedă. N'a avut alt leagăn, decât brațele tinerei sale mame, nici altă învelitoare decât mantaua aspră alui Iosif. Dar peștera a devenit palatul împăratului celui mare, iar astăzi în locul acelei peștere se află *biserica Nazaretii*, încunjurată de trei mănăstiri, una romano-catolică, alta grecească și alta armeană, iar lângă ea este *biserica Sf. Maria*, încă de pe vremea lui Constantin cel Mare. Biserica aceasta are trei năi mari și este destul de frumoasă și astăzi.

Cuvântul *Bet-lehem* sau Viflaim, în limba evreiască, însemnează „casa pâinii”, poate pentru că înprejurimile sunt dintre cele mai roditoare din întreagă Iudeia. Astăzi are la opt mii de locuitori, în cea mai mare parte creștini; iar numele acelui orașel, în urechile tuturor creștinilor, sună ca un cântec de bucurie căci acolo s'a născut Mântuitorul lumii.

Câtă vreme a rămas sfânta familie în peșteră? Evangeliștii nu ne spun. Probabil că în zilele următoare, mai rămându-se oaspeții din Viflaim, au fost primiți într'o casă. La 40 de zile dela naștere pe Iesus îl aflăm împreună cu mama sa în Ierusalim, în brațele lui Simion bătrânul, care îl închină Domnului. De acolo se vede că s'au întors tot în Viflaim, căci magii l-au aflat acolo într'o casă și i-s'au închinat aducându-i daruri; apoi sfânta familie a luat drumul pribegiei spre Egipt, făcând o călătorie de vre-o 30 de zile.

În Egipt, sfânta familie — după unii scriitori — a stat șapte ani, după alții doi iar după alții abia câteva luni. După întoarcerea din Egipt n'au mai rămas în Viflaim, ci probabil au vădat ce au mai avut și s'au mutat cu totul în Nazaret. În Evangellii nu mai aflăm nimic ca Mântuitorul în timpul vieții sale publice să mai fi fost prin Viflaim. În Nazaret știm că a fost, dar a fost alungat de acolo, și s'a mutat în Capernaum, probabil împreună cu preaiubita sa mamă și după moartea sfântului Iosif.

Pr. Dr. Nicolae Lupu

Noaptea sfântă

Ay voi să-ți vorbești în limba ingerilor și să te îmbrățosezi cu duh ingeresc, căci „Iată mare bucurie îți vestesc ție”. Mare bucurie pe care o așteaptă cu înfocare omenirea de mil de ani. Iată a sosit noaptea sfântă în care „Cuvântul trup s'a făcut, și s'a sădăluit întru noi”. E sărbătoarea sărbătorilor, în care Tatăl și-a dat pe Uzul născut Fiul al său ca „toți cei ce cred într'însul să nu piară, ci să aibă viața de veac”.

Iată sărbătoarea Crăciunului, ziua bucuriei, a desmierdării și a dragostei, în care cerul a lăsat pe pământ adevărul.

Iată noaptea când un mic Copil a adus pe pământ semnul păcii și al bunății! Când tot un mic și gingaș copilăș a împărțit vraja dragostei, când din înălțime s'a coborât zâmbetul curat și puterea conștiinței, ca să locuiască pururea pe fața și în inima oamenilor. Când cântecul ingerilor și fluierile păstorilor au alinat într'un vis plăcut lumea oboșită. Când natura omenească s'a răscumpărat...

Oh, atunci creștine pregătește-te și formează-ți sufletul, cum se ovină unui adevărat creștin catolic, pentru această măreață noapte și pentru științirea acestei sărbători zămbitoare. Pentruca inima ta să fie la fel, plină de toate frumusețile și bucuriile Crăciunului. Pentruca să îmbrățosezi și să poți trăi o viață întreagă, viața Crăciunului. Pentruca să poți latona imnul cererii și al mulțumirii și să nu fii străin în cercul acela în care domnește Copilul — Dumnezeu, ingerii servesc și oapete încoronate se închină. Pentruca pe coardele inimii tale să vibreze fără întrerupere cântul vieții, pe care El, calea, adevărul și viața, l-a adus pe pământ. Și dacă s'ar întâmpla ca Pruncul — Dumnezeu, să-și caute adăpost și la tine, să ai cel puțin iesle, în care să-l primești, și seutece, în care să-l învelegi. Ca sufletul tău să nu fugă dela El, și cu căldură să-l îmbrățoseze. Ca inima să-ți fie foc care să încălzească și să aprindă virtuțile sufletului și să fie rază care să lumineze calea vieții tale. Ca însuși să fii sărbătoare și sărbătoare să fie acolo unde te prezinți, purtând întâpărite pe întreaga ființă ta cuvintele cântate de ingeri: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună învoire”.

O noapte scumpă și sfântă a Crăciunului, când în peștera din Betleem se întâlnesc cerul cu pământul și Dumnezeu cu oamenii, fii spre bucuria și mângâierea noastră a tuturor celor ce nu avem pe nimeni în această lume, decât pe acela care s'a născut în frig și săracie, pe Pruncul Isus, priștinul și ocrotitorul săracilor și al orfanilor!

Serban Filon Găneșteanu

ȘTIRILE SĂPTĂMĂ- NILI.

Dorim, din toată inima, tuturor cetitorilor și colaboratorilor noștri, sărbători fericite și la mulți ani! Nașterea lui Hristos să vă fie de folos!

O vorbă de incurajare. Abonatul nostru Nr. 1655 ne scrie următoarele: Gazeta D. Voastră m'a făcut cantor, m'a făcut creștin mai bun, gazeta D. Voastră mi-a pus în mână Sfântă Scriptură a Noului Testament care-mi este cea mai de aproape și cea mai bună mângâiere. În gazeta D. Voastră am aflat o mulțime de învățături și foarte mult câștig. Mai mult mi-au plăcut însă tâlcuirile și poveștile ce ni le dați la „Grăunte Sufletești“, care sunt, vorba unui unchiș de al meu, adevărate comori sufletești.

O mare serbare de Crăciun. Onoratul public este invitat să participe la serbarea artistică ținută la Drighin—Sălaj, în ziua de 25 Decembrie a. c. seara (în seara zilei prime de Crăciun), cu următorul program. 1. Bună dimineața la Moș Crăciun, cor mixt. 2. Conferință „religioasă-morală“ ținută de păr. Sabo Ștef. 3. Noi vrem pe Domnul, cor. mixt. 4. Moș Crăciun, poezie. 5. O ce veste minunată, cor. mixt. 6. „Cisla“, operetă de C. Porumbescu. 7. Cântecul Fecioarei dela Lourdes, cor. mixt. 8. Fluierul cel păstoresc, cor. mixt. „O șezătoare, piesă într'un act de Dna Dr. Aciu. Piesa și corurile sunt conduse de Iscusitul Inv. Gh. Magda. *Comitetul*

Sfințire de biserică. În ziua de sfinții Arhangheli Mihail și Gavril s'a făcut binecuvântarea bisericii înnoite din parohia unită Cenalaș, jud. Bihor, districtul protopopesc Mărghita. Sfințirea a săvârșit-o păr. Antoniu Bălibanu, arhidiacon și protopop unit în Mărghita, cu împreună slujitorii preoți Mult onorații Francisc Teodor Lazin din Sfârnaș și Romul Mădăraș preotul locului. Predica a rostit-o asemenea părintele arhidiacon Ant. Bălibanu. Firește toate aceste, la porunca Înalt Preasfințitului Sale Părintelui Episcop de Oradea Dr. Valeriu Traian Frențiu. Corespondentul (din Bihor).

Dol falsificatori de bani. La Bichiș, în județul Târnava Mică, s'au descoperit doi unguri, cu numele Székely Ferenc de 26 ani și Tóth Kálmán de 60 de ani, care amândoi falsificau bani de câte 20 și 100 Lei. Bani falsificați erau destul de reușiți. Amândoi falsificatorii sunt și spioni de ai Ungurilor.

Retragerea banilor de aramă de 20 Lei, cu chipul Marelui Voevod Mihal. Acești bani vor mai umbla numai până la 1 Martie 1933, așa că e bine ca oamenii să-și răscolească bine banii puși pe fundul lăzilor și să-i aleagă, ca nu cumva să rămână de pagubă.

O fată chemată la recrutare. În comuna Vasile Conta, din județul Neamțu, s'a născut în 1912 fata Catarina Gavril, care, din greșală, a fost trecută în matricolă ca fecior împlineind acum 20 ani. Cercul de recrutare a chemat-o la recrutare. Fata a făcut recurs la tribunal.

Cu prilejul sfințelilor sărbători vă rugăm nu uitați a ne trimite abonamentul la gazeta, că altfel ne prăpădim înainte de vreme. Nu răsplătiți binele pe care vi l-am făcut, în răstimp de 14 ani, cu rău. Deda voi atârna dacă mai dălnuește această foale ori se prăpădește!

Scufundarea unui pod plutitor. La Mostar, oraș din Jugoslavia, un pod plutitor, care asigura trecerea călătorilor peste râul Neredva, între satul Buna și stația de cale ferată de peste râu, s'a scufundat, înecându-se unsprezece călători.

Un avocat și-a omorât soacra și soția. Înainte cu vreo 4 săptămâni au găsit, la București, în strada Militari, moarte, cu moarte silnică, pe doamna Ecaterina Boteanu și pe nepoata sa Olimpia Nicolaescu. Poliția cercetând a bănuit că avocatul Virgil Nicolaescu, soțul de șase luni al nepoatei, ar fi ucigașul. Pe baza bănuelii l-a și deținut. Avocatul Virgil Nicolaescu a tăgăduit până acuma de curând, dară, prins în cuvinte, s'a dat în sfârșit bătut și a recunoscut că el a fost ucigașul. El spune multe bazaconii, dară nu peste mult va trebui să recunoască în sfârșit că pe bătrâna a omorât-o ca să-i moștenească averea, după ce a mai făcut-o să-și iscălească un testament prin care își testează întreagă averea nepoților Olimpia și Virgil Nicolaescu, iar pe soție-sa, ca să-se poată căsători cu alta care-i plăcea foarte mult.

Un nou Lourdes. În sătulețul Danzaing din Belgia, sătuleț așezat la granița franceză, scriu ziarele franceze că Preacurata Vergură Maria s'ar fi arătat, cu ocazia unor serbări religioase dela mănăstirea Notre Dame, la cinci copii, patru fetițe în vârstă de 15, 12, 10 și 9 ani și unul băiat de 11 ani. Știrea s'a răspândit ca fulgerul, și oamenii din jur s'au adunat în mare număr, ca să vadă locul minunii. Ziarele și revistele catolice încă nu ne dau deslușiri de ajuns ca să putem ști care este adevărul.

Cum a murit Zinoviev. Zinoviev a fost unul dintre fruntașii partidului comunist din Rusia, contrarul lui Stalin, care l-a și dat deoparte dela putere. De atunci Zinoviev n'a mai avut zi bună, a fost persecutat într'una fără milă. Deda o vreme el slăbise binișor așa că avea mare nevoie de îngrijire în spital. Stalin i-a dat voie să intre în spitalul fostului palat al împăratului Nicolae II, unde n'au voie să intre decât fruntașii partidului comunist. Nu peste mult însă Zinoviev a fost dat afară din partidul comunist și atunci l-au dat afară și din

spital. A luat-o el atunci dela prietin la prietin, dar toată lumea s'a scăpat de el, că se temea de grozava răzbunare a lui Stalin. Pe urmă Zinoviev a ajuns la marginea Moscovei, într'o baracă de lemn, unde a murit de foame și de frig. Astfel pedepsesc bolșevicii pe cei ce le stau în cale și îndrăsnesc să aibă altă părere decât ei. Și, să nu se uite, că Zinoviev a rămas tot bolșevic, dar a îndrăsnit să aibă altă părere decât Stalin.

Retragerea din circulație a hârtiilor de 100 Lei. Banca Națională aduce la cunoștință generală că hârtiile de 100 Lei nu se vor retrage din circulație până la 31 Ianuarie 1933. Până în aceea zi deci acești bani sunt buni.

A murit beat. Miercuri seara în 14 Decembrie locuitorul Iuliu Váradi, de 55 ani, din comuna Șarmaș, jud. Cluj, mergea beat spre casă, dela cârciuma comunală. Trecând podul de peste un părau, a alunecat și a căzut în apă, unde s'a înecat. Cadavrul său a fost pescuit a doua zi de locuitorii comunei, la o depărtare de 500 metri de locul unde s'a întâmplat nenorocirea.

Concertul unui orb. Joi în 15 Decembrie a dat, în sala de gimnastică a liceului de băieți, un foarte reușit concert dl Ioan Blăjan din Roșia de Secaș, care este orb. Concertul a reușit foarte bine, adunându-se, pentru tipărirea, cu litere pe care le pot citi și orbi, a cântărilor noastre bisericesti, bani frumoși.

Ungurii și 1 Decembrie. În vreme ce noi sărbătoream 1 Decembrie 1918, Ungurii dela Budapesta ne înjurau în modul cel mai grosolan, la radio. Ei spuneau că nu mult vom mai sărbători noi această zi, că viteaza lor armată își va ști face datoria și va elibera Ardealul din ghiarele Valahilor. Așadar Ungurii nu glumesc, ei se gândesc serios la ziua cea mare când ne vor putea ataca.

Vizita dlui Mussolini la Sfântul Părinte. Săptămânile trecute dl Mussolini a făcut vizita Sfântului Părinte Papa Pius XI. Îndatăce a intrat în sala de tron a Sfântului Părinte, dl Mussolini a căzut în genunchi. Papa merse cu pași repezi spre dânsul, pe când dl Mussolini s'a aruncat la picioarele Papiei, luându-i mâna să l-o sărute. Dar Papa îi trecu mâna ușor pe după umeri și l ridică în picioare. Apoi l-a invitat să șadă alături de dânsul, într'un fotoliu (scaun umplut) aurit. Aproape o oră au vorbit împreună, în vreme ce curtenii Papiei așteptau în odala de alături. Pe urmă a sunat clopoșelul, semn că audiența s'a terminat. Au intrat atunci însoțitorii dlui Mussolini, sărutând și ei pe rând mâna Papiei.

Un tablou vestit

Rembrandt a fost un foarte vestit pictor olandez, care a trăit între anii 1606 și 1669. Unul din cele mai vestite chipuri (tablouri) făcute de el este cel fotografiat aici, care se află în muzeul din Amsterdam (oraș din Olanda). Acest tablou ne arată tagma țeșătorilor din aceea vreme din Olanda. Chipul este foarte scump, ceea ce dovedește și faptul că este asigurat la 13 milioane de bani olandezi, ceea ce face în banii noștri 520 milioane Lei. Tabloul a început să-și piardă culoarea și a fost reparat, dar n'a succes reparatura, ceea ce este o mare pagubă pentru omenirea întreagă.

Preasfințitul Iuliu al Clujului a împlinit 15 ani de arhierie

In ziua de 4 Decembrie s'au împlinit 15 ani de arhierie a P. S. Sale episcopului Dr. Iuliu Hossu al Clujului și Gherlei. Cu acest prilej societatea de lectură „Alexi-Șincăi” a teologilor uniți din Cluj a făcut o frumoasă serbare în cinstea episcopului, la care a luat parte și sărbătoritul. Tot în aceeași zi l-au sărbătorit și călugărițele noastre dela căminul „sf. Tereza” din Cluj unde însuși Preasfințitul a slujit sf. liturghie. Mergând spre reședință a fost așteptat de toți preoții din Cluj, în frunte cu canonicii, vorbind păr. canonic și vicar Domide. Apoi a cântat câteva frumoase cântări „Reuniunea corala”. Preasfințitul a dăruit câte 6000 Lei Societății de lectură a teologilor și „Reuniunii corale”.

Din vorbirea cu care Preasfințitul a răspuns teologilor reținem și noi următoarele: Dl. Valda-Voevod, auzind că preotul Dr. Iuliu Hossu este numit episcop al Gherlei, în locul neuitatului Dr. Vasile Hossu, a zis: „De ar ști Tisza (fostul primministru al Ungariei), pe cine a ridicat la treapta unei episcopii românești, și ar frânge condeiul cu care a iscălit aceasta numire”. Semn că Preasfințitul a fost român bun totdeauna.

Cu acest prilej rugăm și noi pe preamilitivul Dumnezeu să lungească zilele celui ce a cutreerat în lung și lat cea mai mare dieceză unită, mergând din sat în sat și dela preot la preot, vizitându și toți credincioșii. Ca unui mare prieten al gazetei noastre îi zicem și noi dintot sufletul și cugetul nostru: Intru mulți ani, Stăpâne.

Pe urmă Sfântul Părinte i-a întins dlui Mussolini trei medalii de aur, una mai mare pentru dânsul și două mai mici pentru soția și copilul său. Când a părăsit palatul papal, dl Mussolini a spus: „O frumoasă audiență!”

Cum se pedepsesc cei ce înșală ziarele. Ziarul „Universul” a părțit pe depozitarul de ziare (care vinde ziarele) Ștrul Beniș din Țibănești, jud. Vaslui, fiindcă nu l-a plătit ziarele primite. Tribunalul Ilfov, secția IV, l-a pedepsit cu 5 zile închisoare și 8951 Lei daune (pagube).

Studentii din Cluj dau foc ziarelor ungurești. In seara de 10 Decembrie studenții din Cluj au observat că ziarele ungurești din Budapesta își bat joc de noi, într'un mod revoltător. Văzând, până unde merge obrăznicia ziarelor ungurești, au luat toate ziarele ungurești, cari soseau cu acceleratul dela Budapesta, și le-au aprins, arzându-le cu bobotaie.

Un bătrân sărac moștenește mai multe milioane Lei. Bătrânul Iosub Blum, în vârstă de 94 ani, din Piatra Neamț, a moștenit zilele trecute suma de 1 milion 400 mii Lei dela o fată a sa din America, având să mai moștenească încă vre-o 5—6 milioane.

Osămintele lui Constantin Brâncoveanu au fost desgropate. Inainte cu câteva luni dl profesor Iorga a aflat, într'o scrisoare veche, că osămintele vechiului voevod Constantin Brâncoveanu sunt îngropate în biserica zidită de dânsul la București: „Sf. Gherghie Nou”. De fapt, săpându-se acolo, s'au aflat osămintele marelui voevod omorât de Turci la 29 August 1714 împreună cu cei 4 feciori ai săi, tăindu-li-se capetele, cari au fost apoi purtate în vârfuri de săbli prin Constantinopol, iară trupurile le-au fost aruncate în mare, de unde le-au pescuit niște pescari,

îngropându-le în biserica Sf. Ioan Botezătorul de pe insula Halchi. Oasele lui Brâncoveanu și ale celor patru feciori ai săi au fost puse într'o cutie și așezate în altarul bisericii.

A vrut să omoare pe fostul calzăr. Un necunoscut a încercat să pătrundă în reședința dela Doorn (oraș din Țările de jos) a fostului împărat Wilhelm II. al Germaniei. Observat de servitorii palatului, a fost prins, găsindu-se asupra lui un cuțit mare și un revolver. El a fost predat numai decât poliției.

Frumoase porniri în Bandul de Câmpie

Noi, curatoratul bisericii unite din Bandul de Câmpie, în frunte cu păr. protopop Emil Tatar, am cercat credința poporului nostru din parohie și, har Domnului, am mai aflat încă un strop de credință, dupăcum se vede din cele ce urmează.

Biserica noastră a avut un crâsnic adevărat bătrân și acest bătrân a murit, și când au dat să tragă clopotele mai întâi, un clopot a crăpat și biserica a rămas numai cu un clopot.

Ce să facem pe criza asta mare? Bani nu-s de loc, că cu banii ce l-am avut am coperit biserica cu tinichea, ceea ce ne-a costat vreo 45 mil de Lei. Am început deci să ne gândim, cum și ce să facem ca să putem cumpăra iarăși clopot. Am hotărât în sfârșit să dea fiecare cât are voie. Cel dintâi care și-a deschis punga a fost:

1. Păr. protopop Emil Tatar cu Lei . . . 500
 2. Iosif Iacob, picher de șosele județene . . . 500
 3. Oltean Zaharie, director la școala primară 500
 4. Rațiu Grigore proprietar 500
 5. Togănel Ștefan, plugar 250
 6. Costin Toderaș, prim-curator și casier . . . 200
 7. David Alexandru, primar comunal . . . 200
 8. Pop Vasile, curator bisericesc . . . 200
 9. Turcu Maxim, „ „ . . . 200
 10. Boroș Ioan, „ „ . . . 200
 11. Almășan Alexandru 200
- Vreo 20 de inși câte 100
Vreo 40 „ „ „ 50

și cellalți care cât a avut modru, așa că în scurt timp am strâns frumoasa sumă de 8010 Lei, iară clopotul a costat cu totul 8645 Lei, și acuma iar avem clopot nou, frumos, de 72 kgr., cu ton „g”, și așa în scurt timp după clopot spart avem clopot nou, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu al oamenilor. S'au aflat vreo câțiva cari n'au voit să deie nici un ajutor, pe aceia nu-i mai amintesc, că dela cei cari n'au dăruit de bună voie nici n'am luat nimic.

Eu Costin Toderaș, curatorul, am făcut colectă și în timp de 2 săptămâni toți banii l-am adunat și o femeie săracă, care n'a avut numai 25 Lei la casă, toți banii și i-a dat, ca să aibă și ea parte la clopot. Ea se numește Pantea Savetă, de 75 de ani.

Eu Costin Toderaș zic: bunul Dumnezeu să le dăruiască îndărăt de unde au golit îndoit, că n'au băgat seamă de criza cea mare, că toții, credincioșii, la un glas al domnului protopop, s'au hotărât să ajute biserica de bună voie, fără cărteală, în totul celei mai mari lipsă de bani, nu s'au uitat la altăcaz, fără numai biserica să fie în rând cu toate cele de lipsă. Măcar că la noi în Band sunt 4 biserici, 4 feluri de confesiuni: ortodocși, reformați, iidovi și niște mucări de pocăiți, și aceștia le cam sta în cale. Dar uniții noștri n'au ascultat de nimeni, ei au mers drept înainte, au dat dovadă că sunt o odraslă din tulpina creștinătății, uniți cu Roma, așa că biserica noastră pn'în timp a fost cu un singur clopot după cel spart, că nimeni n'a știut dintre străini, fără numai odată au auzit că biserica unită iar are clopote frumoase — iar în comuna Band sunt

3, adevărat are trei, cătune și în fiecare cătun câte o clopotniță și un clopot, și cei de 8 km. de sat aud dangătul clopotului în Dumineci și sărbători, și pornesc la biserică și acestea tot bieții Români le-au făcut.

Mai departe n'o să ne lăudăm, dar noi uniții din Band, de când e Domnul și bunul păstor sufletesc la noi, în timp de câțiva ani, din 1924 până acum, am făcut casă parohială și casă cantorală, grajd la preot, am coperit biserica și acestea ne-au costat așa cam 426.000 Lei cu toate la olaltă. Așa e, dacă turma are păstor bun, toate merg bine.

Band, la 22 Nov. 1933,

Costin Toderaș

prim curatorul bisericii unite

O stradă din Wiesbaden

Wiesbaden este un oraș din Germania cu peste un milion locuitori. Are teatre, muzee spitale și școli vestite. Dăm aici fotografia unei străzi frumoase, cu case mândre, împrejmuite cu arbori

Hrana verde care le place animalelor

Ursului îi plac foarte mult poamele dulci, strugurii și morcovii și nu mai poate după miere de albine. Vulpea mănâncă cu multă plăcere strugurii copți. Măța mănâncă adeseori pepene verde și morcovi fierți, iar cânelul îi plac strugurii, perele și prunele.

Cum putem ști cât porumb avem în coșar

Când un econom dorește să știe cât porumb are în coșar, trebuie să facă următoarea socoteală: să măsoare lungimea, lățimea și înălțimea coșarului. Toate acestea măsuri le va înmulți la olaltă și astfel va ști câți metri cubici are coșarul. Într'un metru cub intră cam 380 kgr. ciucalăi, iar 100 kgr. ciucalăi dau cam 75 kgr. grăunțe, ceea ce face 285 kgr. grăunțe la un metru cub de ciucalăi. De pildă, dacă coșarul are 10 metri cubici, vom avea de 10 ori 285 kgr. grăunțe, adevărat 2800 kgr. grăunțe. Când facem socoteală, trebuie să ținem seamă și de soiul de porumb, căci porumbul cincantini e mai greu și trage aproape 420 kgr. la metru cub, pe când porumbul dinte-de-cal, trage numai 320—360 kgr. la metru cub.

P. C. V. Maria, celor rătăciți le dobândește întoarcere

(După P. Kasmir Riedl S. I.)

Dacă un copil a făcut vre-un lucru rău, atunci aleargă la mama lui, ca să înmoaie, să împace mânia tatălui lui, fiindcă inima mamei e mai moale, mai simțitoare, și astfel va ruga pe tatăl lui, ca să-i ierte greșala copilului lor. Și Dumnezeu așa voește, ca noi, prin mijlocirea Prea Curatei Fecioare Maria, să dobândim iertarea păcatelor noastre. Tocmai pentru aceea Maica noastră biserică o numește pe Fecioara Maria ocrotitoarea celor păcătoși. Sfântul Anzelm astfel zice: »Vrei să ai un protector pe lângă Isus? Atunci aleargă la Fecioara Maria!« Și precum Isus este protectorul (apărătorul) nostru pe lângă tatăl cel ceresc, tot astfel avem de ocrotitoare pe lângă Isus pe Fecioara Maria, care este Mama lui Isus și Mama noastră. Ca Mamă a lui Isus are o înrăurire (influență) mare asupra Lui, iar ca Mama noastră, inima ei este plină de iubire față de noi. Pentru aceea și zice sfântul Bernard: »Tatăl toată judecata o a dat Fiului. Mariei însă i-a dat isvorul milostivirii și al iertării«.

Cezara ne povestește, cum un tinăr din ținutul Leodica, moștenind dela tatăl lui o avere mare, a risipit-o în netrebnicii, așa încât a ajuns într-o neagră mizerie. Era deja hotărât ca să-și părăsească ținutul lui natal, pentruca, ducându-se între streini cerșind, să-și câștige pâinea cea de toate zilele, când un servitor, care era un om fără de Dumnezeu și un mare păcătos, a venit la el și l-a întrebat: »Stăpâne, vrei să fii iar bogat? Nu te teme, stăpâne! Vino numai cu mine și ne va merge bine« îi zise servitorul și l-a condus pe el într'un loc ciudat, unde servitorul a început să povestească deîndetă cu cineva. Tinărul acesta l-a întrebat, cu cine vorbește, iar servitorul i-a răspuns, că vorbește cu diavolul.

Cuprins fiind de frică, acest tinăr s'a cutremurat, iar servitorul astfel îi zise diavolului: »Iată am adus aici pe acest tinăr, rugându-te, să-i ajuți lui, ca să-și redobândească averea ce a avut-o mai înainte«. Diavolul i-a răspuns așa: »Dacă îmi va fi credincios mie, îi dau lui bogăție, laudă și mărire ca și cari, n'a avut nici tatăl lui nicicând«. Servitorul i-a zis: »Cu plăcere îți va servi ție, dacă li vei face lui acest serviciu.« Diavolul însă i-a zis: »Mai întâi va trebui să se lapede de Puterile celea cerești«. Iarăși s'a cutremurat și s'a înfricat acest tinăr, când a auzit cuvintele acestea, iar sluga l-a îndemnat să rostească numai două cuvinte: »Mă lapăd« — și nefericitul tinăr l-a ascultat. S'a lăpădat de Dumnezeu acest tinăr și s'a închinat diavolului, care a mai adăugat următoarele cuvinte: »Un lucru îți mai trebuiește. Trebuie să te lapezi și de Mama Cerurilor, fiindcă aceea ne face nouă mult rău, deoarece pe cei cari se depărtează de Fiul Ei, Ea îi întoarce din nou pe calea cea bună«.

Tinărul, auzind acestea, s'a cutremurat cu groază mare, în toată ființa lui și zise: »Lucrul acesta nu-l voi face nicicând. Nicicând nu mă voi lepăda de Mama mea, chiar dacă ar trebui să trăiesc din cerșit în toată viața mea« și zicând acestea cuvinte, a plecat. Conștiința lui o apăsa acest păcat greu. În drum spre casă a in-

trat în biserică, a căzut cu fața la pământ, în fața icoanei Prea Curatei Vergure Maria, și a cerut ajutorul Ei. Dumnezeu așa a orânduit, ca acel care cumpăraseră averea lui să treacă în momentele acelea pe lângă biserică și auzind vorbă în biserică și crezând că se ține serviciu divin, a intrat în biserică să se roage. Văzând pe acest tinăr, l-a recunoscut și s'a retras într'un colț, să vadă ce se va întâmpla.

Deodată numai a auzit glasul Fecioarei sfinte, care astfel îi zise Fiului Ei: »Iubitul meu fiu, fii milostiv cu acest om«. Isus însă n'a răspuns nimic, ci și-a întors în altă parte privirea Lui. Vergura Maria l-a rugat și pe mai departe, zicând, că sluga aceea vicleană l-a îndemnat la rău și aceasta e cauza, fiindcă l-a înșelat pe el și l-a făcut să păcătuiască. Isus a răspuns: Acest om s'a lăpădat de mine, ce să-i fac deci Eu? Atunci Prea Curata Fecioară Maria a depus din brațe pe Fiul Ei cel sfânt și a ingenunchiat la picioarele Lui, rugându-L, ca să-i ierte acestui tinăr, doar e încă un nepricepător, și continuă astfel: »Cu umilință te rog, iubitul meu Fiule, fă-o aceasta pentru Mine și iartă-i greșala lui«, Isus îndată a ridicat de jos pe Mama Lui și i-a zis: »Iată pentru Tine, Maica mea, îi iert toate greșelele lui«. Având o părere de rău desăvârșită pentru păcatele făcute și o bucurie deplină, pentruca a scăpat din robia păcatelor, acest tinăr a plecat recules din biserică, iar pe urma lui a plecat și omul acela, care ajungându-l din urmă, i-a zis: »Știu cauza întristării tale; iată eu am o fată și dacă vrei să o iei de soție, îți redau tot aceea ce am cumpărat dela tine și te încredințez cu conducerea întregii mele gospodării«. Tinărul acesta a primit oferta și nu peste mult timp și-au serbat cununia. Tinărul era foarte încântat acum și vesel, și cu ochii scăldați în lacrimile părerii de rău și-a mărturisit toate păcatele cele de moarte și cele ușoare.

O, cât e de bună aceasta Mamă! Și

Pruncului Isus

Veniți cu toții, Ingeri, veniți la Viflaim
Veniți că-i ziua sfântă
Când cerurile cântă
Slăvindu-L,
Preamărindu-L
Pe Cel ce s'a născut. Veniți ca să-L vedem
Și noi pe Impăratul — Slăvitul Impărat —
In ieslea păstorească, de raze 'nconjurat.
Cântați-I toți acuma, cântați cu veselie.
Din trâmbițe cântați-I: „Isuse, slavă Ție“.
Zehan Dumitru

acum, dacă omul prin păcate grele se îndepărtează de Dumnezeu și se face părtaș cu diavolul, iar după aceea cu credință și cu încredere aleargă la P. C. F. Maria, atunci Ea se roagă de Fiul Ei, ca să se îndure spre omul păcătos, căruia îi pare rău de păcatele ce le-a făcut. Dar unul ca acela, care se lăpădă de Isus și de Maria, Mama lui Isus cum va mai nădăjdui că va obține iertare?

E un nenorocit copilul acela, care n'are nici tată, nici mamă pe acest pământ, dar e de o sută de ori mai nenorocit omul acela, care n'are nici tată, nici mamă în ceriu.

O, Maica noastră cea bună, ocrotitoarea celor păcătoși, cere-ne nouă lacrimi ferbinți, ca să putem plânge pentru păcatele noastre, pentruca și noi să putem dobândi iertarea păcatelor noastre. Amin.

Pr. Valeriu Crișan-Șercaia

Tutunul

Un american, a făcut socoteala, că dacă s'ar aduna tot tutunul cât se fumează într'un an în lumea întreagă, s'ar putea face din el o funie groasă de două degete, cu care s'ar putea înconjura de trei ori întreg pământul. Tot din acest tutun s'ar putea ridica o piramidă mai mare ca și piramidele egiptene, iar dacă s'ar preface în praf, s'ar putea îngropa în el un oraș mare.

Ford așează piatra fundamentală a unei noi fabrici la Köln

Cine n'a auzit de Ford, de acel american bogat, care are cea mai mare fabrică de automobile din lumea întreagă și care a voit să-și deschidă o astfel de fabrică și la noi în țară. Cea mai nouă a sa fabrică se va deschide nu peste mult în orașul Köln din Germania. La așezarea pietrei fundamentale a luat parte însuși Ford, așezând scrisoarea de întemeiere și peste ea cărămida și apoi bătându-o cu ciocanul. Chipul nostru ne arată tocmai chipita aceasta.

Răsplata

de preotul HERȚEGH

Pe ulițele Vifleimului rătăceau un bărbat și o femeie. Erau osteniți. Se vedea pe ei, că vin de departe și ori la care poartă băteau, ori de cine întrebau, nimenea nu-i primea. În tot locul le răspundeau că nu-au loc pentru ei. Era cătră seară. Vântul sufla rece și mai ales sermana femeie abia mai sta pe picioare.

Erau aproape de capătul orașului și văd într-o poartă stând un tânăr, care ca și cum ar aștepta pe cineva.

— Nu mai pot!.. zice femeia.

— Mai ai puțină răbdare, îi răspunde bărbatul. — Colo stă un tânăr, se vede a fi bun și milos, da dacă ne va ajuta...

În poarta casei părințești stătea tânărul Benjamin și aștepta pe unchiul său, care încă nu sosise, dar i-a avisat, că în seara aceea va fi la ei. Vedea și el pe cei doi apropiindu-se și se mira că un moșneag cu o fată așa tânără pribejesc pe uliță, fără de a merge la adăpost.

— Tânărul — zice moșneagul apropiindu-se — Ne vei putea da puțin adăpost peste noapte? Femeia aceasta tânără e și bolnavă și calea lungă ce am făcut i-a sleit puterile!..

— De unde veniți? întrebă tânărul.

— Din Nazaret. Porunca împăratului ne-a silit, să venim și noi aici, ca să ne scriem. Ne tragem din neamul și cetatea lui David.

— Fie-ți milă! — zice și femeia, — și cel de sus te va răsplăti.

— Am umblat din poartă în poartă și nimenea n'a avut milă de noi. Căștile de oaspeți sunt pline și noi n'avem unde ne odihni! zice din nou bătrânul.

— Au venit foarte mulți azi în Vifleim. Și noi așteptăm pe unchiul meu, care vine cu o mulțime de servitori. Cu tot dragul v'asî ajuta, dar nu știu fi-va loc. Voi proba însă să vorbesc cu tatăl meu. El doară va putea face ceva.

— Fă-o aceasta și mulțumita noastră și răsplata lui Dumnezeu va fi mare.

Tânărul intră repede în casă și merge de a dreptul la tatăl său, ca să-l roage de puțin adăpost pentru străini. Îi spune, că sunt din neamul lui David și că au venit să se scrie. Descrie în colori vii osteneala, ce se vede mai ales pe femeia cea tânără, dar toate în zădar.

— Nu vezi tu, că n'avem loc. Din clipă în clipă va sosi unchiul tău, care vine cu o mulțime de servitori. Abia îi voiu putea așeza pe ei, nu ca să primesc încă și străini, cari cine știe de unde sunt și ce fel de oameni sunt.

— Sunt oameni foarte de treabă, și sunt foarte osteniți!..

— Pot fi, dar eu n'am loc pentru ei. Meargă mai departe. Vor afla adăpost în alt loc.

După răspunsul acesta categoric, vede tânărul, că nu mai are ce insista și supărat se reîntoarce la cei doi călători, ori cu cât drag le ar fi ajutat. Mai ales de femeia cea tânără îi era milă. O vedea atât de tânără, păpândă, suferindă și atât de slabă. Ar fi făcut tot posibilul, ca să le ajute, dar ce putea face el? În casă tatăl său dispune și peste cuvântul lui n'a trecut niciodată.

— Cu părere de rău trebuie să vă spun că tatăl meu nu vă poate ajuta. L-am rugat destul, dar zice, că nu poate!..

— Îți mulțumesc pentru bunăvoință. Să mergem dar mai departe, doară vom afla o inimă miloasă, care să ne primească. Noi nu dorim mult. Încă și într'un grajd ne-am culca, numai să nu fim sub cerul liber!.. și oftând din greu ia de mână pe tânără femeie, ca să plece mai departe.

— Stați puțin! — zice tânărul — Dacă nu vă trebuie mult, atunci vă pot ajuta. Nu departe de oraș are tatăl meu un grajd. Este bun, zidit bine și în el sunt câteva vite. Vă voiu conduce acolo și vă voiu face un culcuș bun. Barem ve-ți fi scutiți de vântul acesta rece. Primiți-ți?..

Cu toată bucuria și îi mulțumim!.. îi răspunde moșneagul.

— Merg numai la tatăl meu, să-i spun, ca să știe unde sunt. Îndată sunt aici și vă conduc!..

Cu grabă mare intră tânărul în casă, iar cei doi străini cu privirea cătră cer, mulțumesc lui Dumnezeu pentru ajutorul trimis.

Erau Maria și Iosif, cari au venit în Vifleim, să se scrie.

Peste câteva minute iese tânărul îmbrăcat de drum și pornește înainte.

— Nu este prea departe. Numai puțină răbdare să ai — zice cătră femeie. — și te vei odihni.

— Imi va ajuta bunul Dumnezeu!.. răspunde ea cu blândețe.

Abia au eșit din Vifleim și peste câteva minute au fost la grajd. Era de jumătate săpat în pământ, ca și o peșteră. Tânărul intră, face lumină, aranjează vitele, le leagă mai scurt, ca să nu neliniștească pe străini. Aduce pale și într'un colț le face un culcuș bun și îi poartă în lăuntru. Osteniți se așează amândoi pe palele proaspete, ca să se odihnească după călătoria cea lungă.

— Bunul Dumnezeu să-ți răsplătească încă în noaptea aceasta cu o bucurie neașteptată pentru binele pe care ni l-ai făcut! — îi zice cu blândețe Maria.

— Bunul Dumnezeu să vă aibă în paza sa și să vă dele somn ușor — răspunde tânărul eșind și trăgând ușa după dânsul.

Afară era o seară frumoasă. Stelele străluceau mai altcum, ca altă dată. Și tânărul răzimat de un lemn privea în jurul său. I-se părea lumea alta, ca până acuma. Își aducea aminte de tânără femeie, care l-a privit cu niște ochi așa de blânzi, încât i-se muiașe inima. Cât de frumoasă, cât de blândă era, încât ar fi privit-o o viață întreagă! I-se pare a fi o ființă de pe alte plaiuri, a cărei loc ar fi în curțile împărătești. Și el numai într'un grajd a putut-o adăposti. Și totuși își simte inima atât de bine. A făcut el și de altă dată fapte bune, a ajutat pe alții și se simțea îndestulit, dar nici când ca azi. Barem ce a făcut? A adăpostit doi străini și totuși simțește, că a făcut un lucru mare.

Mirat privește în jur de sine și nu poate înțelege. Toată firea, ca și cum ar fi în așteptare, ca și cum toate s'ar pregăti pentru un lucru mare. Inima îi este plină de așteptare. Îi revine în minte mulțumita femeii și promisiunea că va avea o bucurie mare în noaptea aceea. Oare ce poate fi? Oare unde o va afla?

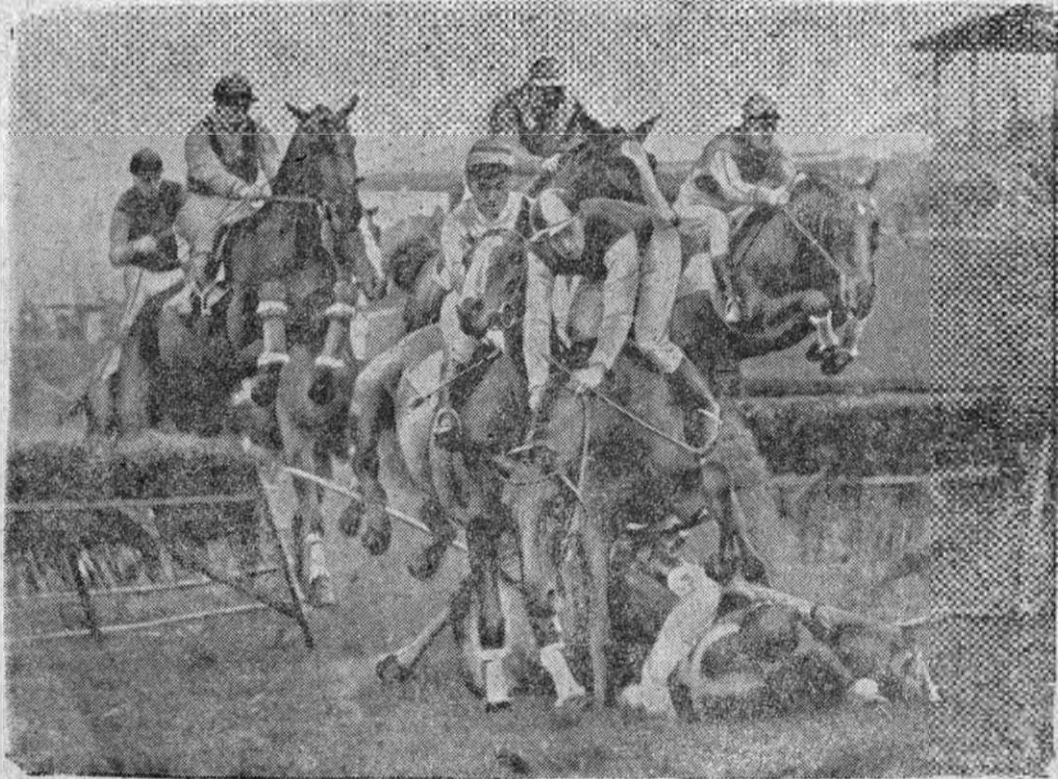
Nu poate sta într'un loc. Pleacă peste câmpii, privind în toate laturile, așteptând că ici colo va vedea lucrul, care îl aștepta, despre care simțește că va fi, că trebuie să fie. Nu-i vine să meargă acasă, căci simțește că nu acolo, ci pe aici pe câmpuri va fi ceva lucru mare.

Nici el nu știe cât a pribegit peste cele câmpuri și numai deodată observă că e lângă o stână de oi. Păstorii toți dormeau, numai câinii de mai lătrau din când în când.

Mirat se oprește, că vede ca și cum s'ar deschide cerul, și ceva se coboară de sus. Când se mai apropie, vede că este un înger. Mirat cade în genunchi și cu bucurie aude și el cuvintele îngerului, care vestește păstorilor treziți din somn bucuria mare, că s'a născut Mântuitorul lumii, și să meargă să-l caute, că vor afla un prunc înfășat în scutece și culcat în iesle. — Vede lumină mare, mulțimea de îngeri scoborită din cer și aude cântarea: Mărire întru cel de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire!

Trece lumina. Se duc îngerii și el tot în genunchi stă. Nu poate de bucurie. Inima îi este gata să sară din piept de emoțiune, arzând, că s'a născut Mesia. Mesia cel mult dorit. Mesia cel mult așteptat!

Săritură primejdioasă

E datina la orașele mari ca să se facă alergări de cal. Pentruca să se arete și mai mult, ce frumos sar caii, li-se pun diferite piedeci, peste cari apoi sar foarte frumos. Într'un oraș din Anglia un cal a căzut, cu călăreț cu tot, la o astfel de alergare cu piedeci, iară ceilalți după și peste el, așa că a fost o adevărată mare nenorocire, din care s'au ales răniți aproape toți caii și călăreții sau jockeyii dupăcum se numesc acești din urmă de toată lumea.

Ca prin vis aude pe păstori sfătuindu-se să meargă să caute pe Mesia cel născut, după cum le-a spus îngerul. Când îi vede că pleacă, se scoală și el și merge repede după ei. Trec peste câmpuri și în depărtare se vede un grajd deasupra căruia luminează o stea. Inima îi spune că acolo trebuie să fie și înaintea păstorilor fugă într'a acolo unde vede steaua luminând. Cu cât se apropie, cu atât se miră mai tare, căci i-se pare, că e grajdul lor. Nici nu fugă, ci, ca și cum ar sbură, așa ajunge la grajd. Iute intră și vede în iesle un copil nou născut, înfășat în scutece, cum a spus îngerul, iar lângă el străinii, pe cari el i-a condus aici. Cade în genunchi și se închină cu inima plină de bucuria Celui nou născut, a Mesiei celui mult așteptat și acum pricepe, că aceasta este răsplata lui Dumnezeu și bucuria cea mare, de care are parte în noaptea aceasta, cum i-a spus muierea, că vede pe Mântuitorul lumii și pe Maica lui Dumnezeu.

Pomul de Crăciun

Este la noi obiceiul, mai ales la orașe, ca în noaptea de Crăciun să se împodobiască un brăduț cu tot felul de bunătăți. Acest obicei e vechiu, dar nu e obicei de al nostru, ci e împrumutat dela străini.

Se spune că Nemții au fost cei dintâi, cari au început să împodobiască pomi pe la Crăciun. Unii cred, că și Arieni, cu mult înaintea Nemților, împodobeau pomii în anumite zile ale anului.

Când Nemții au început cu împodobirea pomilor, erau păgâni și împodobirea o făceau la începutul lunii Noiembrie. Mai târziu, făcându-se creștini, au păstrat acest obicei, însă l-au legat de noaptea de Crăciun.

Obiceiul pomilor de Crăciun, dela Nemți a trecut la Francezi. Mai întâi l-a adus în Franța Ducesa de Orleans, pela anul 1721. S'a lătit însă între Francezi și Nemți. În anul 1890, numai în Paris s'au împodobit peste 30,000 de pomi. Dela Nemți și Francezi obiceiul împodobirii brăduțurilor pe la Crăciun s'a răspândit și la alte neamuri și s'au născocit în legătură cu el tot felul de povești.

Intr'o poveste de aceasta, se spune, că pomul de Crăciun închipue „Pomul binelui și al răului” din Raiu, și o crenguță din acest pom a fost sădită pe mormântul lui Adam, iar din această crenguță a crescut copacul din care s'a făcut crucea pe care a fost răstignit Isus Hristos.

Intr'o altă poveste, se spune că Dumnezeu, după ce a alungat pe Adam din Raiu, a smuls pomul cel oprit și l-a aruncat peste zidurile Raiului. Avram a găsit acest pom și l-a sădit în curtea sa. Când sădea, un glas din ceriu i-a spus, că pe lemnul acestui pom va fi răstignit Domnul Hristos.

Obiceiul împodobirii brăduțurilor pe la Crăciun cu tot felul de bunătăți,

nu e rău. Copiii așteaptă cu mare bucurie să vie Moș Crăciun și să le aducă un brad încărcat cu daruri multe și frumoase. E rău însă, că se prăpădesc păduri întregi de brad. Nenumărate care, încărcate cu brăduțuri tineri și frumoși, coboară dela munte la oraș, în săptămâna Crăciunului. Păduri întinse de brad sunt tăiate fără de milă, numai pentruca să pricinuiască o plăcere trecătoare în sărbătorile Crăciunului. Și e păcat. Darurile lui Moș Crăciun se pot împărți și fără brăduțuri, iar bunătățile se pot mânca și dacă nu se culeg depe crenguțele vre-unui brad adus din creerii munților.

Chiar pentru aceea să se oprească tăierea brazilor de Crăciun. Cărmuirea să dea poruncă aspră, că nici un brad tânăr nu-i iertat să se mai taie din pădure.

Regele Ferdinand a spus despre pădure, că „dacă tăiem prea mult, mergem la sărăcirea frumoasei noastre țări”.

Pădurea este o comoară mare și țara trebuie să păstreze această comoară.

Dacă se taie fără cruțare ce este mai tânăr și mai frumos într'o pădure, vine vremea, când nu se mai poate tăia nimic. Murind tinerii s'au prăpădit și bătrânii.

Tând pădurile, pământul se desgolește și zăgazul apelor se nimicește; izvorul ploilor seacă și roadele câmpului se împuținează.

Crăciunul se poate petrece frumos și creștinește și fără brăduțuri de Crăciun. Sunt atâtea obiceiuri frumoase: colinzile, steaua, vicleemul și irozii cari învesesc sărbătorile Crăciunului. Să păstrăm aceste obiceiuri și să lăsăm brăduțurile să crească mari și frumoși, să se facă copaci uriași cari totdeauna ne vor împărtași numai de bine.

Ion Popu-Câmpeanu

Ingrijirea vinurilor

Vinul păstrat în pivniță, pentruca să se învechească sau pentruca să fie vândut mai târziu pe un preț mai bun, cere anumite îngrijiri. Un vin bun neglijat se poate îmbolnăvi (strica) și pierde din însușirile ce le-a avut la început, sau în cel mai bun caz, nu câștigă nici o însușire prin trecerea timpului. Fapte cari m'au îndemnat ca să descriu pe scurt, ce îngrijiri trebuie date vinurilor pentruca să se păstreze bine și în același timp pentruca să primească un *buchet* plăcut. (Gustul și mirosul vinului se numește *buchet*).

Iată, ce îngrijiri trebuie să dăm vinurilor:

1 Umplerea și astuparea butoaielor.

Datorită evaporăției, atât vinurile noi cât și cele vechi își micșorează volumul (scad), iar butoaiile se golesc puțin. Golurile acestea trebuie umplute, căci altfel vinul capătă floare (fermentul oțetului), care face să se oțetească. Golurile se vor umple la început din 3 în 5 zile, mai târziu din 1 în 2 săptămâni sau 2 în 3 luni, după cum se goleşte butoiul. Pentru umplut se va întrebuința vin de același soi și cu aceleași însușiri ca cel din butoi. Nici odată nu e permis să întrebuințăm pentru umplerea butoaielor vin bolnav, căci cu timpul tot vinul se îmbolnăvește. De asemenea nu vom întrebuința

nici odată vin nou pentru umplerea butoaielor cu vin vechiu.

Vinurile vechi trebuie trase în butoaie din ce în ce mai mici, sau chiar în stricle, căci în felul acesta se păstrează cu mult mai bine.

Atât butoaiile cât și sticlele trebuie bine astupate, pentruca să nu intre aerul.

2. Pritocirea vinului. (Tragerea vinului.)

Prin pritocire înțelegem separarea vinului de drojdia căzută la fundul butoiului.

Drojdia este formată din fermenții cari au produs fierberea mustului, din fărâmituri de boabe și de frunze și din bucăți mici de pământ și de piatră vântată. Drojdia, dacă stă mai mult timp în contact (legătură) cu vinul, se descompune (putrezește) și strică vinul, cele mai multe boli ale vinurilor provin din cauza lipsei de pritocire. Deci este foarte bine ca vinul, după ce s'a limpezit să fie pritocit.

În țările mai înaintate, ca Italia, Franța și chiar la noi în regiunile Odobești, Drăgășani etc., unde se dă o mare însemnătate cultivării viței de vie, vinul se pritoceste de trei ori în primul an și anume, prim dată la sfârșitul lunii Decembrie, a doua oră între 15—30 Martie și a treia oră între 15—30 Iunie.

În timpul pritocirii trebuie să fim atenți ca să fie timp frumos, curățenie exemplară și pivnița bine aeristă.

Pritocirea trebuie făcută când e timp frumos, căci atunci presiunea atmosferică (apăsarea aerului) este mai mare. Dacă pritocirea se face când plouă sau când cerul este acoperit cu nori, vinul se tulbură din cauza bioxidului de carbon, care se ridică cu putere deasupra vinului, ducând cu dânsul și drojdia.

Bioxidul de carbon este un gaz care dă gustul înțepător vinurilor noi și care se găsește în cantitate mare în sifon și borviz. Cu toate precauțiunile ce se iau, vinul în timpul pritocirii devine puțin turbure și mai puțin plăcut la gust. Turbureala aceasta însă dispăre după 5—8 zile și vinul capătă o culoare frumoasă și un gust plăcut. Prin pritocire vinul se învechește, mărindu-i-se *buchetul*.

Înainte de a începe pritocirea, trebuie să ne convingem despre sănătatea vinului. Pentru acest lucru luăm 1—2 pahare de vin din fiecare butoi. Paharele se numerează, pentruca să se știe fiecare dela care butoi e, și pe urmă se lasă 24 ore în casă. După 24 ore se examinează cu multă atenție; vinurile cari au rămas neschimbate la culoare și la gust sunt sănătoase. Vinurile cari și-au schimbat culoarea îngrindându-se sau căpătând o culoare cără-mizie, sunt bolnave (stricate).

Prima pritocire a vinurilor sănătoase se face în modul următor:

Se lasă să curgă vinul prin cep (robinet) într'un ciubăr, de unde se ia cu o cană și se toarnă în butoiul gol, care trebuie să fie cât se poate de curat. În felul acesta vinul vine cât mai mult în legătură cu aerul, oxigenul căruia înlesnește limpezirea vinului și dezvoltarea *buchetului*. Îndată ce vinul începe a curge turbure, cepul trebuie închis.

Cu ocazia pritocirii vinurilor bolnave, trebuie să fim atenți ca vinul să vină cât mai puțin în contact cu aerul, din cauza aceasta trebuie să ne servim de pompe sau furtuni, cu ajutorul cărora se trage

direct în alt butoiu care trebuie să fie bine spălat și afumat puternic.

A doua și a treia priticire, și de asemenea priticirea vinurilor vechi, se face tot cu ajutorul pompelor sau furtunilor, pentruca vinul să nu vină în contact cu aerul, care ar transforma o parte din alcool în oțet.

Drojdia rămasă după priticit se poate întrebuița cu mult folos pentru fabricarea rachiului.

Prof. Victor Oros

Cărți nouă

Isus, 33—1933, întru pomenirea a 1900 de ani dela moartea lui Isus, Nr. 7—10, anul 5 din Observatorul. »Doina« *Tipografie și librărie, Beiuș*, prețul 70 Lei, pagini 150, format 23/15 cm., cu 22 chipuri.

Redacția revistei »Observatorul« din Beiuș a avut un gând foarte bun când s'a hotărât să scoată, în cinstea Preacuratei, a Sf. Augustin și acum pe urma în cinstea lui Isus, câte un număr de 150—190 pagini de revistă. Din aceste frumoase volume ori cine poate să cunoască cele mai proaspete rezultate ale științei despre Isus, Maria și sf. Augustin.

Volumul din urmă se ocupă de viața lui Isus, aducând, pe cele 150 pagini, câteva frumoase articole, dintre cari ținem să înșirăm și aici cel scris de p. canonic Dr. I. Georgescu, p. călugăr I. Tălmăcel, canonic Dr. Nicolae Brânzeu, episcop Alexandru Nicolescu, prof. Dr. N. Lupu, arhiepiscop Alexandru Cisar și altele. Iată și titlul câtorva articole: Isus în fața istoriei și a rațiunii, Isus în amândouă testamentele, Isus în dogmatică, Isus în liturgica și pietatea creștinească, Isus în Țara Românească, Isus în viața morală a oamenilor, Isus în artă, Isus în literatura română și altele multe.

Bine înțeles că acest volum este scris mai ales pentru cărturarii noștri, îl pot citi însă, cu mare folos, și sătenii mai răsăriți. Il recomandăm cu toată căldura.

Păr. I. S. Păcurariu, Noul săsesc, și dlui Vasile Călină, Borzești. Deocamdată am abzis de gândul de a angaja un incasator, având de gând să folosim alte mijloace pentru încasarea restanțelor. La caz că nu ne-ar succeda planul, vom recurge din nou la incasator, ținându-vă în evidență propunerile.

Păr. Petru P. Berinde, Lupeni. Calendarul a apărut, prețul îl vedeți pe pagina aceasta. Ne-am bucura mult să puteți desface cât mai multe exemplare. Orice știri bisericesti și din parohii publicăm cu drag, însă cât se poate mai pe scurt, fiindcă cele opt pagini, cari ne stau la dispoziție, abia ne ajung. Publicăm și articole scurte, ori decâte ori ni-se trimit și avem loc. Calendarul preoțesc nu mai poate apărea, în criza aceasta.

Dr. Eugen Sânpetrescu. Abonamentul Dv. plătit până la 31 Dec. 1932.

Ioan Moldovan I. Chirilă. Am primit 200 Lei. Abonament pe 1931 Lei 160; pe 1932 Lei 40. — Mai aveți de plătit 140 Lei pe 1932. Adresa am schimbat-o. La Moica Teodor am trimis o însemnare în care se poate vedea bine toate sumele ce a avut de plătit și tot ce a plătit.

Am primit câte 90 Lei dela următorii. Bandula Florian, Dr. I. Spinean, Ștețu Ioan Gagea, George Dunea, Alexandru Lucaciu, Patriciu Pop, Ștefan Țarină, Sabou Gheorghe,

Câte 100 Lei: Simion Bogdan, Mădărașan Ioan, Emil Pereni.

Câte 180 Lei: Golgoț Petru, Ioan Rotar, George Negru, Simion Toderuțiu, Ruja Alexandru, Țalan Dumitru, Nicolae Coroiu, Valentin Sima, Biserica Brașov, Ignățiu Sabo, Ioan M. Bătăcu, Aurel Păculea, Toma Ciolac, Reun. Mariană „Imaculata Concepție“ Șimleu Drăgoi Mihai. Biserica Dâmbău, Demetriu Fărcaș, Andrei V. Rinea, Mihai V. Rinea.

Alte sume: Traian Mihalca 465; Nicolae Sabău 30; Vasile Funari 250; Vasile Moady 200; Isidor Hirbea 360; Of. parohial Sânger 360; Nicolae Marți 270; Of. parohial Ghirolt 420; Alex. Pop 188; Macedon Iugan 45; Blaga Ilie 276; Ioan Moldovan 200; Gh. Giungea 540; Petru Helmu 860; Nicolae Moldovan 45; Augustin Ne-meș 45; Susana Tătar 50.

Redactor: IULIU MAIOR.

Doi uriași se căsătoresc

Doi uriași dintr'un circ din Hamburg s'au căsătorit la biserica Michaelis din acel oraș. Mirele are înălțimea de 2 metri 24 centimetri, iar mireasa are 2 metri 19 centimetri. Când perechea de uriași a intrat în fața altarului au fost urmași de trei perechi de pitici din acelaș circ. La biserică s'a adunat atâta lume, să vadă aceasta cununie neobișnuită, încât poliția a trebuit să țină rând.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Mulțumesc din toată inima prietenilor și cunoscuților cari prin cuvinte așa de mult grăitoare, au ținut să-mi aline durerea ce mi-a sfâșiat inima prin pierderea neuitatei și bune mele soții Livia.

Dumnezeu să-i ferească de rău!
Blaj la 20 Dec. 1932.

Aurel C. Domșa
protopopul Blajului

Convorbirile telegrafice

Diracțiunea Generală P. T. T., cu ordinul Nr. 184580—1932 30/XI a. c., invită din nou toate oficiile telegrafice postale din țară ca să facă cunoscut publicului, cât de bune și de mare folos sunt convorbirilor telegrafice.

Convorbirile telegrafice sunt cel mai rapid mijloc de comunicație între orașele țării.

Se recomandă în special comercianților, deoarece după orice convorbire se liberează părților conținutul convorbirii în scris, care poate face probă, în caz de diferende, chiar în fața Justiției — Deci este recomandabil oamenilor de afaceri să nu nesocotească marele favor ce li-se ofere prin rapidele legături ce se pot obține cu oricare centru îndepărtat din țară. Și să se folosească de telegraf. Informații mai amănunțite se dau de către funcționarul dela ghișetul respectiv dela oficiul postal.

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1933

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului poporal, ca și în anul trecut. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului poporal Lei 14. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 16 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 16 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi, în cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 14 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, posta o plătim noi și dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească să-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, jud. Târnava-mică